

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 1

1. Inwestor spółdzielnia S.C. zleciła wykonawcy P.-C. S.A. wykonanie obiektu budowlanego – magazynu o konstrukcji stalowej. Uzgodniono wysokość wynagrodzenia na kwotę 2,8 mln zł. Umowa miała zostać wykonana do dnia 30.09.2014. W dniu 10.11.2014 wobec niezakończenia prac, których stopień zaawansowania spółka P.-C. określiła w piśmie do spółdzielni na około 40%, spółdzielnia S.C. odstąpiła od umowy. Odmówiła zapłaty wynagrodzenia.

W pozwie spółka P.-C. wniosła o zasądzenie kwoty 1,1 mln zł, stanowiącej równowartość wykonanych prac. Wskazała, że świadczenie wykonawcy w umowie o roboty budowlane może być spełnione częściami, bez istotnej zmiany przedmiotu lub wartości, a zatem jest podzielne. Inwestor powinien więc zapłacić za roboty wykonane. W odpowiedzi na pozew pozwana spółdzielnia wniosła o oddalenie powództwa i zarzuciła, że przedmiot świadczenia w umowie o roboty budowlane jest niepodzielny, stanowiąc rzecz oznaczoną co do tożsamości. Natomiast, odstąpienie od umowy wywołuje skutki *ex tunc* i stan taki, jakby umowa nie została zawarta. W konsekwencji, powód nie może domagać się wynagrodzenia, może natomiast zabrać wykorzystane materiały budowlane.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu. Omów skutki odstąpienia od umowy o roboty budowlane.

2. Postanowieniem z dnia 27.02.2015 Sąd ogłosił upadłość J.K., jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej. W ocenie Sądu fakt, że dłużnik w chwili orzekania prowadzi działalność gospodarczą nie przesądza jeszcze o niemożności orzeczenia w stosunku do niego tzw. upadłości konsumenckiej. W dacie wniesienia wniosku o ogłoszenie upadłości, tj. w dniu 22.01.2015 Jan K. nie pozostawał jeszcze przedsiębiorcą. Rozpoczął on działalność w dniu 20.02.2015 r.

Sąd podkreślił, że zobowiązania, których dłużnik aktualnie nie jest w stanie spłacać powstały w czasie, gdy dłużnik nie prowadził działalności gospodarczej. I choć twierdził, że zaciągane kredyty służyły podjęciu w przyszłości działalności gospodarczej, tym niemniej zaciągał je on jako konsument w rozumieniu art. 22¹ k.c. Skoro więc działalność gospodarcza J.K. w dacie złożenia wniosku jeszcze nie była prowadzona, to pomimo tego, że zaciągane zobowiązania miały służyć w przyszłości jej celom, miały one *de facto* naturę transakcji konsumenckiej.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. Do pozwu w postępowaniu nakazowym został dołączony weksel wypełniony w dniu 28.03.1985 na kwotę 20.000 marek niemieckich. Data płatności weksla to 1.04.2015. Powód wniosł o zasądzenie kwoty 10.000 euro z odsetkami od dnia 2.04.2015. Sąd powództwo uwzględnił.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany podniósł, że weksel jest nieważny, ponieważ został wypełniony na nieistniejącą walutę, a poza tym nie zawiera bezwarunkowego polecenia zapłaty. W blankiecie wekslowym zostało bowiem użyte sformułowanie „zapłaci po przedstawieniu weksla”. Zdaniem pozwanego w ten sposób został sformułowany warunek. Nadto, pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 2

1. J-D S.A. jako generalny wykonawca robót budowlanych, polegających na budowie hali magazynowej dla inwestora – BI sp. z o.o., zawarła z L.M. umowę dotyczącą wykonania części prac ziemnych. L.M. dysponował 4 koparkami. Ustalono, że 4 koparki wraz z operatorami pozostaną do dyspozycji kierownika budowy w okresie od 1.04.2013 do 31.07.2013. Wynagrodzenie należne L.M. miało wynosić 22.800 zł miesięcznie, przy czym spółka J-D zobowiązała się zapewnić zaopatrzenie koparek w paliwo. Termin zapłaty określono na 31.07.2013. Spółka J-D zapłaciła wynagrodzenie w kwocie 91.200 zł w dniu 7.08.2015.

L.M. w dniu 18.08.2015 r. wniósł do Sądu pozew przeciwko BI sp. z o.o., domagając się zapłaty kwoty 21.090,94 zł tytułem odsetek ustawowych od kwoty 91.200 zł za okres od 1.08.2013 do 7.08.2015. Powód wskazał, że zgodnie z art. 647¹ § 5 k.c. inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę.

Pozwana spółka BI podniosła, że powód nie wykonywał robót budowlanych, ponieważ łączyła go z generalnym wykonawcą umowa o dzieło. Poza tym inwestor ponosi solidarną odpowiedzialność tylko za wynagrodzenie, a nie za opóźnienie w zapłacie wynagrodzenia. Nadto, spółka podniosła zarzut przedawnienia.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu. Omów zasady odpowiedzialności inwestora wobec podwykonawcy.

2. W spółce z ograniczoną odpowiedzialnością T. obaj wspólnicy – T.K. i M.L., będący jednocześnie członkami zarządu posiadali po 5.000 udziałów o wartości 40 zł każdy. W dniu 31.03.2015 została podjęta uchwała o podwyższeniu kapitału zakładowego. T.K. objął dodatkowe 1.000 udziałów, a M.L. 500 udziałów – o wartości 40 zł każdy. Tego samego dnia obaj wspólnicy ustanowili prokurentem S.D., wskazując, że jest umocowany do reprezentacji spółki łącznie z jednym z członków zarządu. W dniu 21.04.2015 r. w jednej umowie T.K. sprzedał S.D. 5.000 udziałów, a M.L. – pozostałe 1.000 udziałów w spółce T. Następnie w dniu 5.06.2015 r. M.L. sprzedał S.D. 6.500 udziałów w spółce. Jako jedyny wspólnik spółki S.D. odwołał T.K. i M.L. z zarządu, a następnie powołał się na jedynego członka zarządu.

W dniu 20.06.2015 został złożony wniosek o wpis do KRS: 1) podwyższenia kapitału zakładowego spółki, 2) S.D. jako jedynego wspólnika oraz 3) S.D. jako członka zarządu. Wniosek podpisał S.D. Wcześniejsze zmiany nie były zgłaszane w KRS.

Zaproponuj rozstrzygnięcie.

3. W oparciu o weksel własny wystawiony przez R.J. sąd wydał nakaz zapłaty na kwotę 50.000 zł. W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany T.L. wskazał jedynie, że „kwota objęta powodowi się nie należy, ponieważ została już zapłacona”. Dwa miesiące po wniesieniu zarzutów pozwany podniósł zarzut nieważności weksla – wskazał, że weksel nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 101 prawa wekslowego w postaci oznaczenia daty i miejsca wystawienia weksla oraz złożenia czytelnego podpisu wystawcy. Sąd uznał, że zarzuty te uległy prekluzji na skutek niezgłoszenia ich w zarzutach od nakazu. W konsekwencji, utrzymał nakaz zapłaty w mocy.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 3

1. L.T. wniósł pozew o stwierdzenie nieważności 3 uchwał walnego zgromadzenia wspólników spółki akcyjnej „P.”, udzielających absolutorium członkom zarządu. Powód będący akcjonariuszem zarzucił, że zgromadzenie zostało wadliwie zwołane, ponieważ ogłoszenie o nim nie zostało zamieszczone w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, co przewiduje statut spółki. Mimo to L.T. stawiał się na zgromadzenie, głosował przeciw uchwałom i zażądał zaprotokołowania sprzeciwu. Za uchwałami głosowało około 90% akcjonariuszy.

Nadto, powód zarzucił, że głosowanie nie było tajne, ponieważ odbywało się przy użyciu systemu liczącego głosy, oddawane za pomocą „pilotów” wręczanych akcjonariuszom przy wejściu na salę, w której odbywało się zgromadzenie. Powołany w sprawie biegły sądowy stwierdził, że nie jest możliwe jednoznaczne stwierdzenie, czy osoby kontrolujące przebieg głosowania (członkowie zarządu) mogły ustalić, jak głosowali poszczególni akcjonariusze, ale nie można tego wykluczyć.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu. Omów podstawy stwierdzenia nieważności uchwały spółki akcyjnej.

2. Sąd wydał nakaz zapłaty w oparciu o weksel własny wystawiony w dniu 21.03.2002 przez spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością A. na kwotę 150.000 zł, opatrzony datą płatności 1.05.2010. Weksel był podpisany przez dwóch członków zarządu: J.K. i P.D. Zobowiązanie wekslowe nie zostało ujawnione w księgach rachunkowych spółki. W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana spółka podniosła zarzut nieważności weksla. Sąd ustalił, że weksel został faktycznie wystawiony 21.03.2012. Członkowie zarządu wyjaśnili, że data wystawienia weksla została wpisana omyłkowo.

Sąd utrzymał nakaz zapłaty w mocy, przyjmując, że nie jest możliwe odmienne ustalenie daty wystawienia weksla, skoro data ta wynika wprost z dokumentu. Poza tym sąd wskazał, że J.K. i P.D. zarówno w 2002 r., jak i w 2012 r. byli członkami zarządu spółki A. Z tego względu data faktyczna data wystawienia weksla nie ma znaczenia dla istnienia zobowiązania wekslowego.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. W dniu 21.05.2015 Sąd ogłosił upadłość A.G., jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej. Następnie Sąd po zatwierdzeniu listy wierzytelności umorzył zobowiązania upadłej bez ustalenia planu spłat wierzycieli. Sąd wskazał, że dłużniczka nie posiada żadnych środków pieniężnych, ani łatwo zbywalnych ruchomości czy nieruchomości. Jedynym majątkiem A.G. jest bowiem wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia w wysokości 4.020,99 zł netto miesięcznie, a które wobec zajęcia wynagrodzenia przez komornika wynosi faktycznie kwotę około 1.500 zł netto. Dłużniczka posiada na utrzymaniu dwojkę dzieci, na które są zasądzone alimenty. Egzekucja alimentów jest bezskuteczna. Jednocześnie A.G. posiada zobowiązania wobec wierzycieli z tytułu należności głównych w łącznej wysokości około 585.528 zł oraz z tytułu odsetek w łącznej wysokości ponad 1.318.960 zł i z tytułu kosztów w łącznej wysokości 52.000 zł. Zatem dłużniczka nie byłaby zdolna do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli.

Oceń rozstrzygnięcie sądu. Omów zasady ustalania planu spłat wierzycieli.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 4

1. Spółka z o.o. ATM jako generalny wykonawca robót budowlanych, polegających na budowie oczyszczalni ścieków dla inwestora – Gminy B., zawarła na piśmie z J.K. umowę dotyczącą wywozu ziemi z placu budowy. J.K. wywiązał się ze swojej umowy wywożąc 316 wywrotek ziemi. Strony umówiły się, że wynagrodzenie będzie wynosiło 250 zł za jedną wywrotkę i będzie płatne do 31.07.2012. Po kilku pismach i wezwaniach do zapłaty Spółka ATM w dniu 6.06.2013 zapłaciła J.K. kwotę 79.000 zł. W dniu 8.06.2013 została ogłoszona upadłość likwidacyjna spółki ATM. J.K. w dniu 6.08.2015 r. wniósł do Sądu pozew przeciwko Gminie B. domagając się zapłaty kwoty 8.722,47 zł tytułem odsetek ustawowych od kwoty 79.000 zł za okres od 1.08.2012 do 6.06.2013. Powód wskazał, że zgodnie z art. 647¹ § 5 k.c. inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę. Pozwana Gmina B. podniosła, że powód nie wykonywał robót budowlanych, a poza tym inwestor ponosi solidarną odpowiedzialność tylko za wynagrodzenie, a nie za opóźnienie w zapłacie wynagrodzenia. Nadto, Gmina B. podniosła zarzut przedawnienia.
Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu. Omów zasady odpowiedzialności inwestora wobec podwykonawcy.
2. S.T. prezes zarządu w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością PHG wniósł przeciwko spółce pozew o zapłatę kwoty 30.000 zł. Wskazał, że łączy go ze spółką „kontrakt menadżerski” dotyczący zarządzania spółką, w którym wynagrodzenie określono na kwotę 10.000 zł miesięcznie. Ponieważ przez trzy miesiące spółka nie wypłacała należnego wynagrodzenia wniesienie pozwu stało się konieczne. W odpowiedzi na pozew spółka zarzuciła, że zawarta z powodem umowa jest nieważna, ponieważ w imieniu spółki podpisał ją przewodniczący rady nadzorczej. Brak natomiast uchwały całej pięcioosobowej rady nadzorczej w tej sprawie. Powód wyjaśnił z kolei, że umowę podpisał przewodniczący rady nadzorczej, działający na podstawie § 33 ust. 1 Aktu Założycielskiego Spółki. Postanowienie to przewiduje, że umowy z prezesem spółki zawiera w imieniu spółki przewodniczący rady nadzorczej.
Oceń argumenty stron. Wyjaśnij zasady reprezentacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przy czynnościach z członkiem zarządu.
3. Do pozwu w postępowaniu nakazowym został dołączony weksel wypełniony w dniu 20.02.2000 na kwotę 120.000 franków francuskich. Data płatności weksla to 1.03.2015. Powód wniósł o zasądzenie kwoty 18.295 euro. Sąd powództwo uwzględnił. W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany podniósł, że weksel jest nieważny, ponieważ został wypełniony na nieistniejącą walutę, a poza tym nie zawiera bezwarunkowego polecenia zapłaty. W blankiecie wekslowym zostało bowiem użyte sformułowanie „zapłaci za przedstawieniem weksla”. Zdaniem pozwanego w ten sposób został sformułowany warunek, od którego uzależniono zapłatę. Nadto, pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.
Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 5

1. W dniu 16.06.2010 spółka D. zawarła z R.K. umowę komisju. Na podstawie tej umowy R.K. przekazał spółce do sprzedaży dwa obrazy, których wartość oszacowano na 450.000 zł. Ustalono prowizję w wysokości 10% ceny uzyskanej ze sprzedaży na publicznej licytacji. Spółka D. zawarła z towarzystwem ubezpieczeniowym G. umowę ubezpieczenia tych obrazów również od kradzieży. Suma ubezpieczenia została określona na 200.000 zł. W dniu 5.01.2011 obrazy zostały skradzione.

Spółka D. w dniu 11.10.2011 wystąpiła do Sądu przeciwko ubezpieczycielowi G. z powództwem o zapłatę kwoty 200.000 zł. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że powód nie poniósł szkody. Skradzione obrazy nie były bowiem własnością powoda. W trakcie procesu Policja odzyskała skradzione obrazy i zwróciła je powodowi. Obrazy w trakcie kradzieży zostały uszkodzone. Powód zmienił powództwo i wniósł o zasądzenie kwoty 50.000 zł tytułem utraty wartości skradzionych obrazów. Dopuszczony w sprawie biegły sądowy ustalił, że na dzień sporządzenia opinii, tj. 15.04.2015 oba obrazy (mimo uszkodzeń) mogły zostać sprzedane za kwotę około 400.000 zł. Natomiast w chwili zawarcia umowy sprzedaż mogła nastąpić za około 300.000 zł. Zmiana ta wynika z tendencji rynkowych – wzrostu wartości tego rodzaju obrazów w latach 2010 – 2015. W chwili zamknięcia rozprawy obrazy nadal znajdowały się w posiadaniu spółki D.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. Wspólnicy spółki jawnej F.T. i K.O. wnieśli o wyłączenie ze spółki trzeciego wspólnika – L.G. Powodowie wskazali, że spółka zajmuje się wytwarzaniem i montażem mebli kuchennych wykonywanych na indywidualne zamówienie klientów. Spółka opiera się na osobistej pracy wspólników – nie są zatrudniani pracownicy. Jako przyczynę wyłączenia powodowie wskazali ciężką chorobę L.G., która od 6 miesięcy uniemożliwia wspólnikowi wykonywanie pracy. L.G. wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że żądanie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, niemożność świadczenia pracy jest bowiem przez niego niezawiniona, a poza tym w ciągu 2 – 3 miesięcy powinien być już zdolny do wykonywania pracy.

Oceń zasadność powództwa. Omów podstawy wyłączenia wspólnika spółki jawnej.

3. Sąd wydał nakaz zapłaty w oparciu o weksel własny wystawiony na zabezpieczenie roszczeń wynikających z łączącej strony umowy najmu lokalu użytkowego. W chwili wystawienia weksel był niezupełny – brakowało kwoty i daty płatności. Weksel został wypełniony przez wynajmującą spółkę z o.o. na kwotę 72.000 zł i opatrzony datą płatności 31.12.2014. W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany G.T. zakwestionował poprawność wypełnienia weksla. Przyznał, że na skutek trzymiesięcznego opóźnienia w płatności czynszu umowa najmu została wypowiedziana ze skutkiem na dzień 30.11.2014. Zarzucił jednak, że zaległy czynsz został przez niego uregulowany – dołączył dowód przelewu kwoty 36.000 zł, tj. czynszu za maj – lipiec 2014. Sąd utrzymał nakaz zapłaty, wskazując, że to na pozwanym spoczywa ciężar wykazania, iż weksel został wypełniony niezgodnie z porozumieniem, a pozwany takich okoliczności nie wykazał.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 6

1. Spółka jawna A.B. zawarła w dniu 21.05.2014 z K.L., zajmującą się pośrednictwem w obrocie nieruchomościami, umowę zatytułowaną „umowa zlecenia”. W umowie tej K.L. zobowiązała się znaleźć na terenie Warszawy lokal użytkowy nadający się na prowadzenie działalności przez spółkę A.B. w postaci apteki i przedstawić ofertę najmu tego lokalu do dnia 31.12.2014. Strony ustaliły, że przy zawarciu umowy K.L. otrzyma zaliczkę na poczet wynagrodzenia w kwocie 240.000 zł. Jeżeli przedstawiona spółce A.B. oferta najmu zostanie zaakceptowana, K.L. otrzyma wynagrodzenie w kwocie 240.000 zł, na poczet którego zostanie zaliczona otrzymana zaliczka. Jeżeli natomiast do 31.12.2014 K.L. nie przedstawi „satisfakcjonującej” spółkę oferty najmu, będzie zobowiązana do zwrotu zaliczki. Do dnia 31.12.2014 K.L. przedstawiła spółce 4 oferty najmu lokalu, ale żadna z nich nie została przez spółkę zaakceptowana. W dniu 15.04.2015 K.L. zwróciła spółce A.B. kwotę 140.000 zł. W odpowiedzi na wezwanie skierowane do niej w dniu 22.04.2015 wyjaśniła, że pozostała część zaliczki została przez nią wydatkowana na wydatki związane z pozyskaniem przedstawionych spółce ofert najmu. Przedstawiła 3 umowy zawarte z agencją „Nieruchomości TM” oraz faktury, z których wynika zobowiązanie do zapłaty prowizji w kwocie 100.000 zł. Spółka A.B. wniosła do sądu pozew o zapłatę kwoty 140.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1.01.2015.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu. Omów zasady ustalania wynagrodzenia w umowach zlecenia.

2. Bank M. wniósł pozew przeciwko Y. spółce z o.o. o zapłatę kwoty 156.000 zł. Roszczenie wynika z poręczenia udzielonego przez spółkę na rzecz A.K., który był kredytobiorcą banku, a co więcej również jedynym wspólnikiem spółki oraz członkiem jej rady nadzorczej.

Pozwana spółka zarzuciła, iż zgodnie z art. 15 § 1 k.s.h., na udzielenie takiego poręczenia wymagana była zgoda zgromadzenia wspólników, która nie została udzielona. Zdaniem spółki, z uwagi na brak stosownej uchwały udzielone poręczenie należało uznać za nieważne. Bank podniósł natomiast, że w sytuacji, gdy czynność prawna, o której mowa w art. 15 § 1 k.s.h. jest zawierana z jedynym wspólnikiem, będącym jednocześnie członkiem organu spółki, to samo zawarcie umowy stanowi domniemane wyrażenie zgody na jej zawarcie i nie ma konieczności podejmowania odrębnej uchwały. W takiej sytuacji – zdaniem powoda – zgoda organu właścicielskiego może być wyrażona w dowolnej formie, także per facta concludentia.

Sąd Okręgowy powództwo uwzględnił, akceptując argumentację powoda. Oceń rozstrzygnięcie.

3. Strony w zawartej 23.01.2009 umowie sprzedaży używanej naczepy postanowiły, że kupujący zapłaci cenę stanowiącą równowartość 20.000 USD według kursu NBP z dnia spełnienia świadczenia. Wydanie przedmiotu umowy miało nastąpić do dnia 28.01.2009. Natomiast zapłata ceny miała nastąpić do dnia 14.02.2009.

Sprzedawca w pozwie z dnia 27.07.2015 wniósł o zasądzenie kwoty 74.720 zł, stanowiącej równowartość 20.000 USD według kursu na dzień 16.02.2009 (3,736 zł za 1 USD) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16.02.2009.

Oceń zasadność żądania.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 7

1. Sąd oddalił powództwo „RF” S.A. przeciwko J.W. o zapłatę kwoty 146.000 zł. Sąd ustalił, że zamontowany przez powoda w klubie muzycznym pozwanego system nagłaśniający nie dawał się w ogóle uruchomić, a zatem był dotknięty wadą istotną. Pozwany wzywał powoda do naprawienia sytemu. Powód jednak nie dokonał naprawy. Pozwany odmówił zapłaty wynagrodzenia, twierdząc, że powód nie wykonał umowy, która zakładała dostarczenie i zmontowanie w pełni funkcjonalnego systemu nagłośnienia. Sąd uznał, że pozwany odstąpił od umowy – odmawiając zapłaty wynagrodzenia. Skoro doszło do odstąpienia od umowy, to powodowi nie służy roszczenie o zapłatę wynagrodzenia.

Powód w apelacji zarzucił, że odmowa zapłaty wynagrodzenia nie może zostać uznana za odstąpienie od umowy, a pozwany może jedynie żądać obniżenia wynagrodzenia w związku z wadami dzieła. Poza tym zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 321 § 1 k.p.c., wskazując, że pozwany nie twierdził, że odstąpił od umowy. Sąd nie mógł zatem poczynić takiego ustalenia.

Oceń zasadność apelacji powoda.

2. E.S. w okresie od 22.01.2003 r. do 1.10.2013 r. pełnił funkcję prezesa zarządu w spółce z o.o. W.-H. Natomiast, P.T. był członkiem rady nadzorczej tej spółki do 22.01.2003 r. i jednocześnie był jednym ze wspólników spółki. W dniu 11.08.2011 została zawarta umowa sprzedaży pomiędzy sprzedającym spółką W.-H. reprezentowaną przez P.T., a kupującym E.S. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą PHU O. Na drugiej stronie umowy znajdowało się odręcznie napisane oświadczenie E.S., w którym potwierdził umocowanie P.T. do zawarcia umowy. W dniu 30.09.2011 została wystawiona faktura VAT na kwotę brutto 503.316 zł, obejmująca należność z ww. umowy. Jednak E.S. nie uiścił tej kwoty.

Spółka W.-H. wniosła pozew o zapłatę, domagając się zasądzenia kwoty 503.316 zł. Pozwany, nie kwestionując odebrania od spółki przedmiotu umowy, wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że umowa sprzedaży z 11.08.2011 jest nieważna.

Sąd uwzględnił powództwo, stwierdzając, że nie może być skuteczne nadużywanie zarzutu nieważności umowy w oparciu o art. 210 § 1 k.s.h. przez podmiot, który w wyniku kwestionowanej w ten sposób czynności prawnej odniósł korzyść w postaci świadczenia ze strony spółki, a powołuje się na nieważność kontraktu, by uchylić się od spełnienia swego równoważnego świadczenia wzajemnego. Prowadziłoby to rozstrzygnięcie sądowych sprzecznych z zasadami sprawiedliwości i promowałoby zachowania nieetyczne w stosunkach gospodarczych.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. W dniu 4.02.2015 została ogłoszona upadłość obejmująca likwidację majątku T.K., prowadzącej indywidualną działalność gospodarczą. W spisie inwentarza syndyk umieścił wchodzącą w skład majątku wspólnego małżonków T.K. i B.K. nieruchomość zabudowaną domem jednorodzinnym, w którym małżonkowie zamieszkują. W dniu 9.04.2015 T.K. wniosła o wyłączenie tej nieruchomości z masy upadłości, podnosząc, że do masy upadłości nie może zostać zaliczony majątek wspólny małżonków, ponieważ narusza to prawa jednego z małżonków.

Zaproponuj rozstrzygnięcie.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 8

1. Spółka H.V. s.r.l. z siedzibą w Weronie (Włochy) pozwem z dnia 7.05.2015 wniosła o zasądzenie od P.P.W. sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie kwoty 16.800 euro z ustawowymi odsetkami od dnia 16.05.2012 do dnia zapłaty. Powód wskazał, iż w maju 2012, wykonując zamówienie pozwanego sprzedał mu 4.000 litrów wina, w związku z czym wystawił fakturę VAT na kwotę 24.000 euro z terminem płatności do dnia 15.05.2012. Pozwany w dniu 18.05.2012 uiścił jedynie kwotę 7.200 euro.

W odpowiedzi na pozew pozwana spółka podniosła, że 800 litrów wina nie nadawało się do spożycia – było skwaśniałe i zostało zutylizowane. Do odpowiedzi na pozew dołączono dokument pochodzący z 11.05.2015 potwierdzający utylizację takiej ilości wina. Pozwana spółka wskazała także, że część wina została dostarczona w uszkodzonych opakowaniach (kartonach). Spowodowało to konieczność przepakowania wina do butelek, co skutkowało poniesieniem kosztów w kwocie 24.000 zł. Potwierdza to faktura z dnia 24.05.2012 obejmująca zakup i przelanie wina do 3.000 butelek 0,75 litra. Nadto, pozwany podniósł zarzut przedawnienia, powołując się na art. 554 k.c. W toku procesu ustalono, że pozwana spółka nigdy nie zgłaszała powodowi, ani przewoźnikowi zastrzeżeń co do jakości dostarczonego wina.

Oceń stanowisko pozwanego i zaproponuj rozstrzygnięcie z wyjaśnieniem podstawy prawnej.

2. Bank A. wniósł pozew przeciwko „TM” spółce z o.o. o zapłatę kwoty 243.629,87 zł na podstawie weksla wystawionego przez O.R., który był kredytobiorcą banku, a co więcej również jedynym wspólnikiem spółki oraz członkiem jej rady nadzorczej. Na odwrocie weksla umieszczono adnotację: „W imieniu spółki z o.o. „TM” poręczam – podpis: O.R.”.

Pozwana spółka zarzuciła, iż zgodnie z art. 15 § 1 k.s.h., na udzielenie poręczenia wekslowego wymagana była zgoda zgromadzenia wspólników, która nie została udzielona. Zdaniem spółki, z uwagi na brak stosownej uchwały udzielone poręczenie należało uznać za nieważne. Bank podniósł natomiast, że w sytuacji gdy czynność prawna, o której mowa w art. 15 § 1 k.s.h. jest zawierana z jedynym wspólnikiem, będącym jednocześnie członkiem organu spółki, to samo zawarcie umowy stanowi domniemane wyrażenie zgody na jej zawarcie i nie ma konieczności podejmowania odrębnej uchwały. W takiej sytuacji – zdaniem powoda – zgoda organu właścicielskiego może być wyrażona w dowolnej formie, także *per facta concludentia*.

Zaproponuj rozstrzygnięcie.

3. Firma budowlana LTC sp. z o.o. zakupiła od M.D. 20.000 bloczków betonowych. Po odbiorze bloczków zbadano losowo wybrane 30 sztuk. Wszystkie okazały się wadliwe w tym znaczeniu, że beton, z którego je wykonano – wbrew deklaracji sprzedawcy miał niższą twardość (wytrzymałość na zgniatanie). LTC odstąpiła od umowy, żądając zwrotu ceny w kwocie 160.000 zł. W odpowiedzi M.D. oświadczył, że LTC może odstąpić od umowy jedynie co do bloczków wadliwych, a nie zostało wykazane, iż wszystkie bloczki są wadliwe. Z kolei, zdaniem LTC szkoda, o jakiej mowa w art. 565 k.c., to także ewentualna konieczność zbadania wszystkich 20.000 bloczków.

Oceń stanowiska stron.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 9

1. Inwestor „W.” S.A. zamierzający wybudować osiedle mieszkaniowe składające się z 10 budynków wielomieszkaniowych, zlecił pracowni architektonicznej ABA sp.j. wykonanie kompletnego projektu architektonicznego osiedla. Z kolei pracownia ABA zleciła sporządzenie projektu konstrukcyjnego 2 ośmipiętrowych budynków architektowi T.W. Architekt T.W. przekazał swój projekt pracowni ABA w dniu 9.04.2013, a pracownia przekazała projekt całego osiedla inwestorowi w dniu 11.04.2013. Wykonawca „M.E.” S.A. otrzymał projekt 12.04.2013. Po rozpoczęciu budowy pracownicy wykonawcy zauważyli, że balkony na I piętrze w obu budynkach uginają się pod ciężarem człowieka. Nie zawiadomiono jednak o tym fakcie inwestora i kontynuowano budowę. W trakcie odbioru inwestor stwierdził, iż wszystkie balkony w tych dwu budynkach uginają się w sposób widoczny już pod ciężarem 40 kg. Powołana przez inwestora, pracownię ABA i wykonawcę komisja stwierdziła, że przyczyną takiego stanu rzeczy jest błąd w projekcie sporządzonym przez architekta T.W., który do programu projektowego wprowadził niewłaściwe dane. Inwestor po poprawieniu konstrukcji balkonów wniósł o zasądzenie kwoty 1.206.000 zł (kosztów wykonanych prac) solidarnie od wykonawcy i pracowni ABA, którzy wnieśli o oddalenie powództwa. Wykonawca zarzucił, że w takim wypadku nie ponosi odpowiedzialności, ponieważ przyczyną szkody jest błąd w projekcie, a nie błąd wykonawczy. Natomiast, ABA powołała się na art. 429 k.c.

Oceń stanowisko pozwanych i zaproponuj rozstrzygnięcie.

2. TU A. S.A. łączyła z P.G. umowa agencji. Umowa została rozwiązana przez strony ze skutkiem na dzień 31.12.2013. W dniu 10.01.2014 P.G. otrzymał prowizję za miesiąc grudzień 2013 r. w kwocie 4.873,81 zł. W dniu 26.01.2014 P.G. na podstawie art. 761⁵ § 2 k.c. zażądał przedstawienia umów zawartych w grudniu 2013 r. za jego pośrednictwem oraz wyciągu z ksiąg handlowych TU A., obrazujących przychody z tych umów. Spółka odmówiła przedstawienia takich dokumentów, podnosząc, że należna P.G. prowizja została ustalona prawidłowo. W dniu 26.02.2015 P.G. wniósł pozew, domagając się dokonania wglądu i wyciągu z ksiąg TU A. przez biegłego wskazanego przez sąd.

Sąd powództwo oddalił, wskazując, że upłynął już sześciomiesięczny termin na wytoczenie powództwa, o jakim mowa w art. 761⁵ § 4 k.c.

Oceń rozstrzygnięcie sądu. Omów roszczenia informacyjne agenta.

3. P.T. wniósł pozew przeciwko R.U. członkowi zarządu spółki z o.o. T. o zapłatę kwoty 36.780 zł. Kwota ta obejmuje należność wynikającą z umowy zawartej przez P.T. ze spółką T. Wcześniej P.T. nie wytoczył powództwa przeciwko spółce. W toku procesu ustalono, że spółka T. nie prowadzi działalności, nie ma żadnego majątku i nie toczyło się wobec niej postępowanie upadłościowe, ani likwidacyjne.

Sąd oddalił powództwo na podstawie art. 299 § 1 k.s.h., wskazując, że powód nie wykazał podstawowej przesłanki odpowiedzialności członka zarządu za zobowiązania spółki, tj. bezskuteczności egzekucji.

W apelacji P.T. podniósł, że mimo to pozwany ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną powodowi na podstawie art. 21 ust. 3 p.u.n.

Oceń zasadność apelacji.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 10

1. Postanowieniem z dnia 10.09.2014. Sąd oddalił wniosek O.J., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „O.J. Konsulting”. Podstawą oddalenia wniosku był art. 13 ust. 1 p.u.n. Postanowienie uprawomocniło się.

W dniu 14.01.2015 O.J. złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości, jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej. Wyjaśniła, że co prawda nadal prowadzi działalność gospodarczą, ale zaciągnięte zobowiązania nie mają związku z tą działalnością. Podniosła, że posiada jedynego wierzyciela wobec, którego nie wykonuje zobowiązań, tj. Bank M. W banku tym – wspólnie z mężem S.J. – w 2007 r. zaciągnęła kredyt mieszkaniowy denominowany we frankach szwajcarskich. W chwili obecnej zadłużenie z tytułu tego kredytu wynosi około 1.190.000 zł i znacznie przewyższa wartość mieszkania.

Sąd uwzględnił wniosek, wskazując, że zgodnie z art. 419¹ p.u.n. przepisy o tzw. upadłości konsumenckiej stosuje się wobec osób fizycznych, których upadłości nie można ogłosić zgodnie z przepisami działu II tytułu I części pierwszej. Skoro wniosek O.J. został w 2014 r. oddalony z uwagi na brak majątku, to oznacza, że dłużniczka jest osobą, wobec której nie można ogłosić upadłości „zwykłej”. Otwiera to możliwość ogłoszenia upadłości konsumenckiej.

Oceń rozstrzygnięcie sądu. Omów podstawy ogłoszenia upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej.

2. PPHU G. sp. z o.o. zamówiła w spółce „O.” S.A. wykonanie windy do hali produkcyjnej. W umowie wyraźnie wskazano, że winda będzie służyć do transportu podzespołów wykorzystywanych przez spółkę G. w trakcie produkcji o określonej masie i typowej szerokości 178 cm. Po zamontowaniu windy okazało się, że szerokość kabiny pozwala na przewożenie rzeczy o max. szerokości 175 cm. Przy czym ze względu na konstrukcję szybu windowego szerokość ta nie może być większa.

Spółka G. odstąpiła od umowy i zażądała zwrotu wynagrodzenia w kwocie 298.000 zł. W odpowiedzi spółka „O.” poinformowała, że odstąpienie jest nieskuteczne, ponieważ winda może być wykorzystywana przez G. do innych celów. W konsekwencji, spółka G. ma jedynie roszczenie o obniżenie wynagrodzenia.

Oceń stanowiska stron.

3. W umowie agencji zawartej w dniu 21.12.2011 przez H.G. (agenta) i „R.” S.A. przyznane zostało agentowi prawo wyłączności w odniesieniu do obszaru województwa wielkopolskiego. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. W dniu 18.09.2014 H.G. dowiedział się, że 14.06.2012 spółka „R.” zawarła umowę – z pominięciem agenta – ze spółką W. S.A. z siedzibą w Poznaniu. W dniu 15.06.2015 H.G. wystąpił z powództwem przeciwko spółce „R.” o zapłatę należnej prowizji w kwocie 38.990 zł, stanowiącej 3% wartości umowy między spółkami „R.” i W.

„R.” wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia o zapłatę prowizji oraz ewentualny zarzut potrącenia kwoty 42.000 zł, stanowiącej odszkodowanie za nienależyte wykonanie zobowiązania. Kwota ta obejmuje wydatki poniesione przez „R.” związane z zawarciem umowy. Według „R.”, gdyby powód wykonywał swoje obowiązki należycie, nie byłoby potrzeby poniesienia tych kosztów.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 11

1. Główny wykonawca obiektu budowlanego – hali magazynowej B.B. sp. z o.o. zleciła D.K., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą „D.K. Prace drwalskie – profesjonalna wycinka drzew” przygotowanie placu budowy przez wycięcie znajdujących się na nim drzew. W trakcie przeprowadzania wycinki D.K. spadł z drzewa i poniósł śmierć. D.K. był ubezpieczony od następstw nieszczęśliwych wypadków w Towarzystwie Ubezpieczeń A., które wypłaciło uposażonym – żonie i synowi odszkodowanie w kwocie 120.000 zł. Następnie Towarzystwo Ubezpieczeń na podstawie art. 828 k.c. wystąpiło z regresem przeciwko spółce B.B., wskazując jako podstawę odpowiedzialności spółki art. 429 k.c. Zdaniem powoda, pozwana spółka nie zabezpieczyła odpowiednio prac prowadzonych przez D.K. i nie sprawdziła, czy D.K. posiada odpowiednie umiejętności, uprawnienia i sprzęt do prowadzenia zleconych prac. Szkoda obejmuje kwotę odszkodowania wypłaconego rodzinie D.K., a nie zachodzą żadne okoliczności zwalniające spółkę B.B. z odpowiedzialności.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. L.T. oraz P-Leasing S.A. łączyła umowa leasingu samochodu ciężarowego MAN. Umowa została zawarta 20.06.2012 na okres 5 lat. Przy zawarciu umowy L.T. podpisał weksel in blanco. W deklaracji wekslowej ustalono, że P-Leasing będzie uprawniony do wypełnienia weksla na kwotę „należności wynikających z umowy leasingu z dnia 20.06.2012”. Z uwagi na nieuiszczenie 3 kolejnych rat leasingowych za okres maj – lipiec 2013 – finansujący wypowiedział umowę ze skutkiem na dzień 31.08.2013. W dniu 3.09.2013 L.T. uiścił zaległe raty. W rozmowie telefonicznej z przedstawicielem P-Leasing L.T. uzgodnił, że umowa będzie kontynuowana, a wypowiedzenie zostaje „odwołane”. L.T. ponownie zaprzestał płacenia rat w styczniu 2014. W dniu 8.05.2014 finansujący po raz drugi wypowiedział umowę leasingu, wypełnił weksel na kwotę 146.276,54 zł i wytoczył powództwo o zapłatę z weksla. Sąd powództwo oddalił. Według Sądu, wypowiedzenie umowy leasingu ze skutkiem na dzień 31.08.2013 było skuteczne. Oświadczenie o odwołaniu wypowiedzenia nie ma znaczenia, z uwagi na treść art. 61 § 1 zd. 2 k.c. Strony nie mogły przy tym zawrzeć kolejnej umowy leasingu w formie ustnej. Zatem po dniu 31.08.2013 strony łączyła co najwyżej umowa najmu samochodu. Nie powstały więc żadne „należności wynikające z umowy leasingu z dnia 20.06.2012”, które uprawniałyby finansującego do wypełnienia weksla.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. W trakcie towarzyskiego spotkania w restauracji dwóch wspólników GTR sp. z o.o., posiadających łącznie 100% udziałów postanowiło powołać jako trzeciego członka zarządu spółki L.M. – żonę jednego ze wspólników. Wspólnicy sporządzili odrębnie dokument o treści: „Powołujmy na członka zarządu w spółce GTR Panią L.M.” i złożyli pod nim podpisy. Następnego dnia złożyli ten dokument na ręce jednego z członków zarządu – P.M., domagając się niezwłocznego dokonania zmian w KRS. P.M. tego samego złożył pozew, domagając się ustalenia nieistnienia tej uchwały, podnosząc, że z uwagi na brak zwołania zgromadzenia wspólników nie można przyjąć, że doszło do podjęcia jakiegokolwiek czynności prawnej.

Oceń zasadność powództwa.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 12

1. W dniu 9.06.2010 miał miejsce odbiór przez inwestora M. sp. z o.o. budynku biurowego, którego generalnym wykonawcą był B.I. sp. z o.o. W dniu 12.07.2014 stwierdzono, że w czasie opadów deszczu zaczął przeciekać dach budynku. Ustalono, iż przyczyną przecieku jest wadliwe – niezgodne z projektem wykonanie świetlików. Właściciel obiektu – spółka M. zleciła naprawę, której koszt wyniósł 163.000 zł. W dniu 23.10.2014 spółka M. wezwała B.I. do zapłaty odszkodowania w kwocie 207.000 zł, obejmującego koszt wykonanej naprawy oraz wartość mebli biurowych i wyposażenia budynku zniszczonych na skutek zalania.

W odpowiedzi spółka B. odmówiła zapłaty podnosząc, że upłynął już termin odpowiedzialności z tytułu rękojmi oraz nie była wzywana do usunięcia wad. Nadto, wskazano, że roszczenia M. wynikające z umowy o roboty budowlane uległy przedawnieniu.

Oceń stanowisko spółki B. Wskaż, czy i na jakiej podstawie powód może domagać się odszkodowania.

2. B.O. łączy z Towarzystwem Ubezpieczeń FF. Na Życie S.A. umowa agencji. W umowie zastrzeżono, że agent otrzymuje prowizję w wysokości 40% składek należnych od ubezpieczonego przez pierwszy rok umowy ubezpieczenia zawartej za pośrednictwem agenta, niezależnie od tego, czy składki są płatne co miesiąc, czy też jednorazowo. Nadto, postanowiono, że agent zwraca otrzymaną prowizję, jeżeli umowa ubezpieczenia zostanie rozwiązana przed upływem roku od jej zawarcia z przyczyn leżących po stronie ubezpieczonego.

TU FF. wniosło pozew o zapłatę z tytułu zwrotu prowizji otrzymanej za zawarcie dwóch umów, które zostały wypowiedziane ubezpieczonym z uwagi na nieopłacanie składek. W umowie nr 1 ubezpieczony opłacił tylko 6 miesięcznych składek, a w drugiej 10 miesięcznych składek.

Pozwany B.O. wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że postanowienia umowne w zakresie zwrotu prowizji są sprzeczne z art. 761⁷ k.c. Agent nie otrzymuje bowiem dodatkowego wynagrodzenia, a przyjmuje odpowiedzialność za spełnienie świadczenia przez ubezpieczonego.

Zaproponuj rozstrzygnięcie.

3. Powód T.L. w dniu 8.01.2014 wniósł pozew przeciwko małżonkom G.J. i M.J. domagając się zapłaty solidarnie kwoty 1.380.000 zł wraz z odsetkami od dnia 8.01.2014. Do pozwu został załączony weksel wystawiony przez G.J. na kwotę „300 tys. zł + 3% miesięcznie”, „płatny za okazaniem w terminie roku”. Na odwrocie weksla znajduje się adnotacja „poręczam” i podpis żony wystawcy – M.J. Weksel został wystawiony 2.01.2004.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwani wnieśli o uchylenie nakazu i oddalenie powództwa, zarzucając, że weksel nie został im nigdy przedstawiony do zapłaty w związku z tym wiarygodność wekslowa nie stała się wymagalna. Nadto, z uwagi na nieprzedstawienie weksla wierzyciel nie był uprawniony do naliczania odsetek za opóźnienie w wysokości 3% miesięcznie. Co więcej roszczenie uległo już przedawnieniu.

Oceń stanowisko pozwanych. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 13

1. J.P. wniósł pozew przeciwko S. sp. z o.o. o zapłatę kwoty 150.000 zł. Powód podniósł, że strony łączyła ustna umowa, w ramach której J.P. zobowiązał się (za zapłatą prowizji w dochodzonej kwocie) doprowadzić do zawarcia przez spółkę S. umowy z inwestorem budynku biurowego – spółką „W.T.” S.A. Umowa ta miała dotyczyć wykonania przez S. okablowania i klimatyzacji w tym budynku. Umowa ta została zawarta i spółka S. wykonała przedmiotowe prace.

Pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że inwestor – spółka W.T. nie zapłaciła zasadniczej części należnego wynagrodzenia w kwocie 2,8 mln zł. Sprawa o zapłatę tej kwoty w chwili obecnej toczy się w sądzie. Według spółki S. uzgodniono, że J.P. przyjmie odpowiedzialność za spełnienie świadczenia przez W.T. W związku z tym, spółka S. podniosła zarzut potrącenia kwoty 2,8 mln zł – tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie zobowiązania przez J.P.

Powód zaprzeczył, jakoby zobowiązał się wziąć odpowiedzialność za spełnienie świadczenia przez inwestora.

Oceń charakter umowy łączącej J.P. i spółkę S. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. W umowie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wspólnicy postanowili, że członkowie zarządu powoływani są przez radę nadzorczą. W dniu 17.06.2015 odbyło się zgromadzenie wspólników, na którym podjęto uchwałę o odwołaniu wszystkich członków rady nadzorczej. Wyznaczono jednocześnie kolejne zgromadzenie na dzień 19.08.2015 w celu wyboru nowej rady nadzorczej. W dniu 19.06.2015 jeden z członków zarządu wniósł do Sądu pozew o uchylenie ewentualnie stwierdzenie nieważności uchwał podjętych na zgromadzeniu w dniu 17.06.2015, wnosząc jednocześnie o udzielenie zabezpieczenia przez wstrzymanie wykonania uchwał.

Na posiedzeniu w dniu 1.08.2015 rada nadzorcza odwołała prezesa zarządu spółki i powołała na to stanowisko inną osobę. Dotychczasowy prezes zarządu odmówił dopuszczenia nowego prezesa do wykonywania czynności w spółce, twierdząc, że jego powołanie jest nieskuteczne.

W dniu 4.08.2015 Sąd wydał postanowienie, w którym wstrzymał wykonanie uchwał zgromadzenia wspólników z dnia 17.06.2015.

Wyjaśnij sytuację organów spółki i wskaż osoby uprawnione do reprezentacji.

3. P.L. S.A. wniósł pozew przeciwko syndykowi masy upadłości spółki F. o wyłączenie z masy upadłości 4 samochodów ciężarowych. Strony łączyły umowy leasingu tych pojazdów. W dniu 12.11.2013 r. ogłoszono upadłość likwidacyjną korzystającego – F. spółka z o.o. Wobec nieuiszczenia rat leasingowych, po uprzednim wezwaniu syndyka do zapłaty tych rat, powód (finansujący) P.L. S.A. wypowiedział umowy i zażądał wydania pojazdów. Syndyk odmówił wydania przedmiotów leasingu, a postanowieniem z dnia 11.08.2014 sędzia-komisarz oddalił wniosek powoda o wyłączenie pojazdów z masy upadłości.

Sąd oddalił powództwo i stwierdził, że przepisy p.u.n. prawo wypowiedzenia umowy leasingu lub odstąpienia od tej umowy zastrzegają tylko dla syndyka, a wobec tego drugiej stronie takie prawo nie służyło.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 14

1. Pozwem z dnia 17.06.2015 T.L. wniósł o zasądzenie od „G.” sp. z o.o. kwoty 150.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16.04.2015 do dnia zapłaty, tytułem należnej dywidendy. T.L. jest wspólnikiem spółki i przysługuje mu 50 ze 320 udziałów w kapitale zakładowym. W dniu 15.06.2012 zgromadzenie wspólników podjęło uchwałę o podziale zysku finansowego netto za 2011 w ten sposób, że kwota 36.056 zł została przeznaczona na kapitał zapasowy spółki, zaś kwota 960.000 zł na dywidendę dla wspólników. W § 9 uchwały wypłata dywidendy została uzależniona od posiadanych przez spółkę środków, a decyzję co do konkretnego dnia wypłaty dywidendy powierzono zarządowi spółki.

Pismem doręczonym spółce w dniu 15.04.2015 powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty dywidendy. Zarząd spółki poinformował powoda, że decyzja o wypłacie dywidendy została powierzona zarządowi spółki, a ponieważ zarząd nie podjął decyzji dotyczącej wypłaty, to żaden ze wspólników nie otrzymał dywidendy za 2011. Co więcej, zgodnie z uchwałą wypłata dywidendy była uzależniona od posiadania przez spółkę środków, a spółka od 2012 nigdy nie miała wolnych środków w kwocie pozwalającej na zaspokojenie roszczeń wszystkich wspólników z tytułu dywidendy. Nadto, strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia.

Oceń stanowiska stron i zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. T.M. w dniu 12.05.2015 wniósł przeciwko PHU L. sp.j. pozew o zapłatę kwoty 38.990 zł tytułem odszkodowania. Powód wskazał, że strony w dniu 26.02.2015 zawarły umowę sprzedaży akcesoriów komputerowych. T.M. w dniu 5.03.2015 wydał za pokwitowaniem zamówiony towar. W umowie strony postanowiły, że płatność nastąpi do dnia 31.03.2015. Do dnia wniesienia pozwu spółka L. nie zapłaciła należnej kwoty. Jako podstawę prawną powództwa, powód wskazał art. 471 k.c., twierdząc, że na skutek niewykonania przez pozwanego umowy (niezapłacenia ceny) poniósł szkodę. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że brak zapłaty za dostarczone akcesoria (które zresztą okazały się wadliwe) powinien zostać potraktowany jako odstąpienie od umowy. Oświadczył, że jest gotów zwrócić otrzymane rzeczy. Sąd oddalił powództwo, uznając, że powodowi służy jedynie roszczenie o zapłatę ceny. Dopóki takie roszczenie może zostać zrealizowane, w majątku powoda nie powstaje szkoda.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. Postanowieniem z dnia 20.05.2015 sąd oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości KM S.A. zgłoszony przez jej likwidatora. Sąd wskazał, że zgodnie z treścią złożonego wniosku o ogłoszenie upadłości spółka KM zaprzestała płacenia długów w następstwie zajęcia jej rachunku bankowego przez komornika egzekwującego wierzytelność przypadającą ZUS. Zważywszy jednak, że wnioskodawca nie wykazał, aby spółka KM posiadała innych wierzycieli poza ZUS złożony w tej sprawie wniosek podlegał oddaleniu.

W zażaleniu likwidator wskazał, że spółka posiada jeszcze jednego wierzyciela – pracownika R.H., który dysponuje tytułem egzekucyjnym – prawomocnym nakazem zapłaty wydanym w dniu 27.05.2015.

Oceń zasadność zażalenia. Omów podstawy ogłoszenia upadłości.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 15

1. Pozwem z dnia 8.01.2015 małżonkowie T.L. i R.L. wnieśli o zobowiązanie prowadzącej działalność deweloperską sp. z o.o. J.W.D. do zawarcia umowy, w której pozwana spółka przeniesie na rzecz powodów odrębną własność lokalu mieszkalnego wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej, szczegółowo opisanego w pozwie. Powodowie wskazali, że strony w dniu 23.09.2013 zawarły w formie aktu notarialnego umowę przedwstępną przeniesienia własności tego lokalu na rzecz powodów. Zawarcie umowy przyrzeczonej miało nastąpić po zapłaceniu przez powodów 80% ustalonej ceny sprzedaży, nie później jednak niż do dnia 31.05.2014. Pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa. Strona pozwana przyznała, że powodowie spełnili wszystkie warunki uprawniające do zawarcia umowy przyrzeczonej – przenoszącej własność lokalu. Zarzuciła jednak, że ani w dacie zawierania umowy przedwstępnej, ani w terminie późniejszym wspólnicy spółki nie wyrazili zgody na zbycie nieruchomości powodów. Według pozwanej, uchwała taka jest stosownie do treści art. 228 pkt 4 k.s.h. konieczna do skutecznego rozporządzenia przez spółkę własnością nieruchomości, a bez tej uchwały przeniesienie własności nieruchomości jest nieważne. Nieważna jest więc również umowa przedwstępna. Przyjęcie odmiennego poglądu, umożliwiałoby zarządowi spółki obchodzenie art. 228 pkt 4 k.s.h. Do odpowiedzi na pozew spółka dołączyła potwierdzenie przelewu kwoty 678.000 zł tytułem zwrotu uiszczonej przez powodów ceny.

Oceń stanowisko pozwanej spółki.

2. Spółka z o.o. G. wniosła przeciwko D.T. pozew o zasądzenie kwoty 3.450 zł tytułem zapłaty ceny za dostarczone D.T. materiały biurowe. Materiały te zostały nadane do D.T. przesyłką kurierską. Pozwany wnioskował o oddalenie powództwa, podnosząc, że skierowana do niego przesyłka zaginęła, wobec czego odmówił zapłaty. Ustosunkowując się do tego stanowiska powód wskazał, iż ryzyko zaginięcia przesyłki obciąża odbiorcę. Spółka G. zaproponowała także przelew wierzytelności wobec przewoźnika na rzecz D.T.

Oceń stanowiska stron, zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. W dniu 20.09.2012 „FH” S.A. złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości spółki z ograniczoną odpowiedzialnością T., w której L.G. pełnił funkcję prezesa zarządu. Wniosek ten został w dniu 11.10.2012 zwrócony z uwagi na braki formalne. Następnie w dniu 18.10.2012 do Sądu wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości spółki T., podpisany przez L.G. Również ten wniosek w dniu 28.11.2012 został zwrócony. Wobec spółki T. nie toczyło się inne postępowanie upadłościowe. W dniu 10.08.2015 „FH” S.A. złożyła wniosek o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej wobec L.G. Sąd Rejonowy ustalił, że spółka T. nie prowadzi działalności, nie ma majątku, a wymagalne wierzytelności przekraczają kwotę 234.000 zł. Według opinii biegłego stan niewypłacalności spółki T., uzasadniający złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości, nastąpił już w dniu 30.06.2012. Sąd Rejonowy orzekł wobec L.G. zakaz prowadzenia działalności gospodarczej, o jakim mowa w art. 373 ust. 1 p.u.n. na okres 2 lat.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 16

1. „S.” sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od K.R. kwoty 30.000 zł tytułem kary umownej. Powód wskazał, że jako wykonawca hali magazynowej w dniu 22.09.2014 zlecił pozwanemu montaż okien. Strony ustaliły, że umowa zostanie wykonana w terminie 60 dni od podpisania umowy. Wysokość wynagrodzenia ustalono na kwotę 320.000 zł. Spółka „S.” zobowiązała się pokryć koszty zakupu okien. Strony postanowiły, że za każdy dzień opóźnienia pozwany zapłaci karę umowną w kwocie 1.500 zł, nie więcej jednak niż 10% wynagrodzenia. Pozwany zgłosił zakończenie prac 20 dni po ustalonym terminie.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że opóźnienie zostało wywołane trudnościami z nabyciem zgodnych z projektem budowlanym okien.

Sąd oddalił powództwo, wskazując, że jeżeli zobowiązanie zostało w znacznej części wykonane, dłużnik może żądać zmniejszenia kary umownej. Pozwany nie powoływał się na tę okoliczność, ale Sąd przyjął, że żądanie zmniejszenia kary umownej zawarte jest w żądaniu oddalenia powództwa. Zdaniem Sądu, skoro pozwany wykonał umowę w całości nie było podstawy do obciążenia go karą umowną. Co więcej, kara umowna była nadmiernie wygórowana, ponieważ odbiega swą wysokością od kar zastrzeganych w podobnych umowach.

Oceń rozstrzygnięcie sądu. Omów podstawy miarkowania kary umownej.

2. J.K. prowadzący przedsiębiorstwo budowlane zakupił w dniu 10.03.2015 od G.A. za kwotę 156.000 zł używaną koparkę. Strony podpisały umowę, a J.K. uiścił całą cenę. Strony uzgodniły, że koparka zostanie odebrana z terenu zakładu G.A. w dniu 11.03.2015. W nocy z 10 na 11 marca koparka została skradziona.

J.K. wezwał G.A. do zwrotu uiszczonej ceny. G.A. odmówił. J.K. wniósł pozew do Sądu o zapłatę. Sąd powództwo oddalił, uznając, że umowa została zawarta, a ryzyko utraty zakupionej koparki obciążało powoda.

W apelacji powód podniósł, iż zawarta umowa jest nieważna, z uwagi na następczą niemożliwość świadczenia – na skutek kradzieży pozwany nie może spełnić świadczenia wynikającego z umowy, polegającego na wydaniu zakupionej koparki.

Oceń zasadność apelacji.

3. Odbiorca przesyłki kurierskiej domaga się w pozwie od pozwanego przewoźnika zapłaty odszkodowania w kwocie 16.780 zł tytułem szkody w przesyłce. Kwota ta stanowi koszt naprawy dostarczonego towaru.

Pozwana spółka w odpowiedzi na pozew podniosła, iż odbiorca przesyłki (powód) utracił roszczenie w stosunku do przewoźnika z uwagi na to, że przyjął przesyłkę bez zastrzeżeń. Dowodem na to jest protokół odbioru sporządzony przez kuriera i pracownika powoda, w którym w rubryce pt. „Stan przesyłki” wpisano: „Bez zastrzeżeń.”. Według pozwanego, w takiej sytuacji za niesprawność dostarczonego sprzętu odpowiada sprzedawca, a nie przewoźnik.

W odpowiedzi powód wskazał, że odbierał od przewoźnika dostarczoną w częściach pompę i dopiero po jej zmontowaniu i uruchomieniu okazało się, że jest ona niesprawna, prawdopodobnie z powodu uszkodzenia podczas transportu. Uszkodzenia te nie były jednak widoczne z zewnątrz.

Oceń stanowiska stron. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 17

1. Inwestor FTD S.A. zawarł z B. S.A. umowę o zaprojektowanie i wybudowanie na terenie posiadanej nieruchomości hali magazynowej o powierzchni użytkowej 2.500 m². Uzgodniono wynagrodzenie w kwocie 3,6 mln zł. Wykonawca B. S.A. przedstawił projekt, który – po naniesieniu wskazanych przez spółkę FTD poprawek – został przez inwestora zaakceptowany. Po wykonaniu prac, w trakcie odbioru okazało się, że wykonana hala ma powierzchnię użytkową 2.475 m². Ustalono, że hala została wykonana zgodnie z przedstawionym projektem.

Spółka FTD uiszcza na rzecz B. S.A. wynagrodzenie obniżone o 36.000 zł, wskazując, że wybudowana hala ma o 1/100 mniejszą powierzchnię niż ustalona w umowie. Tym samym, umowa została przez spółkę B. wykonana nienależycie. FTD zarzuciła również spółce B. wprowadzenie w błąd, ponieważ na podstawie projektu nie sposób było ocenić, jaką w rzeczywistości powierzchnię będzie miała wybudowana hala.

Spółka B. wniosła przeciwko FTD o pozew o zasądzenie kwoty 36.000 zł tytułem reszty należnego wynagrodzenia. W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że hala została wybudowana zgodnie z projektem zaakceptowanym przez pozwanego. Inwestor wprowadzał do projektu poprawki, a więc miał możliwość oceny prawidłowości projektu. Nie ma zatem podstaw do stawiania wykonawcy zarzutu nienależytego wykonania umowy. Oznaczałoby to nieuzasadnione przerzucenie konsekwencji niedopatrzenia inwestora na wykonawcę.

Oceń stanowiska stron.

2. L.D. w pozwie skierowanym przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń „C.” S.A. domaga się zasądzenia na jego rzecz odszkodowania w kwocie 43.270 zł i zadośćuczynienia w kwocie 100.000 zł w związku z uszkodzeniem ciała, jakiego doznał w wypadku samochodowym, w którym uczestniczył jako pasażer samochodu. Pojazdem ciężarowym kierował T.K.

Jak wykazało postępowanie dowodowe L.D., T.K. i J.Z. prowadzą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej w zakresie międzynarodowego transportu towarów. Samochód stanowi mienie wspólne wspólników. Umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawarł J.Z.

Oceń zasadność powództwa.

3. J.P. w dniu 24.07.2014 wniósł pozew przeciwko „OMP” spółce z o.o. o uchylenie ewentualnie stwierdzenie nieważności uchwały wspólników z dnia 21.01.2014 odwołującej go z funkcji członka zarządu spółki. Zarzucił, że część wspólników, posiadających łącznie 15% udziałów w spółce nie została zawiadomiona o zgromadzeniu i nie brała w nim udziału. Ponieważ za jego odwołaniem oddano 51% głosów, udział pozostałych wspólników mógłby zmienić wynik głosowania.

Sąd wyrokiem z dnia 17.02.2015 oddalił powództwo z uwagi na brak legitymacji czynnej powoda. W uzasadnieniu wskazał, że z chwilą podjęcia zaskarżonej uchwały powód przestał być członkiem zarządu pozwanej spółki i tym samym utracił legitymację do jej zaskarżenia.

W apelacji powód podniósł, że w dniu 24.02.2015 nabył 20 udziałów w spółce „OMP”, zatem posiada już legitymację do zaskarżenia uchwały.

Oceń zasadność apelacji.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 18

1. Pozwem z dnia 4.05.2015 M.K. wniósł o uchylenie uchwały nr 5, podjętej w dniu 3.02.2015 przez wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością „K.L.”. Zgromadzenie wspólników podjęło uchwałę nr 5 o dokonaniu dopłat na kapitał zakładowy w łącznej kwocie 2,3 mln zł. Ustalono, iż dopłaty te mają być wniesione przez wspólników równomiernie w stosunku do posiadanych udziałów w terminie 3 dni od podjęcia uchwały. Ponieważ powód posiada 30% udziałów w spółce, kwestionowana uchwała zobowiązała go do dokonania dopłaty w kwocie 690.000 zł. Za przyjęciem uchwały oddano 68 głosów, a przeciwko – 32 głosów. Powód głosował przeciwko tej uchwale i zażądał zaprotokołowania sprzeciwu. Powód podniósł, że zaskarżona uchwała jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i ma na celu pokrzywdzenie mniejszościowych wspólników. W kontekście sprzeczności z dobrymi obyczajami powód wskazał, iż pozostaje w konflikcie z zarządem spółki oraz większościovym wspólnikiem, posiadającym 68% udziałów w spółce. Sprzeczne z dobrymi obyczajami jest w szczególności ustalenie niezwykle krótkiego terminu na dokonanie dopłaty. Zakwestionował także ekonomiczną zasadność podwyższenia majątku spółki przez wniesienie dopłat. Pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że brak podniesienia kapitału zakładowego spółki musiałby skutkować złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. M.B. w dniu 13.03.2015 kupił od „R.” S.A. służący do zamontowania na samochodzie ciężarowym dźwig. Po trzech tygodniach eksploatacji, ujawniła się wada urządzenia wykluczająca jego używanie. Sprzedawca (będący jednocześnie producentem) przyznał istnienie wady, ale stwierdził, że jest to wada niedająca się usunąć. W związku z tym zaproponował zwrot uiszczonej ceny, jeżeli M.B. od umowy odstąpi. M.B. został o tym zawiadomiony telefonicznie w dniu 11.05.2015. Tego samego dnia wieczorem samochód wraz z dźwigiem został skradziony. Następnego dnia M.B. odstąpił od umowy. Spółka „R.” odmówiła jednak zwrotu ceny. M.B. wystąpił z powództwem do Sądu, domagając się zwrotu uiszczonej ceny.

Zaproponuj rozstrzygnięcie. Omów skutki odstąpienia od umowy sprzedaży.

3. Dwaj wierzyciele spółki z o.o. „H.” – J.G. i T.M. złożyli wniosek o ogłoszenie upadłości tej spółki wskazując, że spółka nie wykonała swoich zobowiązań pieniężnych wynikających z faktur wystawionych przez nich zgodnie z łączącą strony umową o roboty budowlane. Spółka „H.” wniosła o oddalenie wniosku podnosząc, że wnioskodawcy wykonywali wspólnie roboty budowlane na rzecz spółki, ale wykonali je w sposób wadliwy. Dlatego też, spółka odmówiła dokonania odbioru wykonanych prac. Ponieważ w umowie określono, że roszczenie o zapłatę wynagrodzenia staje się wymagalne w terminie 14 dni od dokonania odbioru, to roszczenia J.G. i T.M. są jeszcze niewymagalne. W konsekwencji, spółka „H.” jako inwestor nie ma obowiązku zapłaty wynagrodzenia.

Oceń stanowiska stron.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 19

1. Sąd oddalił powództwo P.J. przeciwko B.I. sp. z o.o. o zapłatę kwoty 360.000 zł. Sąd ustalił, że strony w dniu 20.11.2014 zawarły umowę zatytułowaną „umowa o roboty budowlane”, zgodnie z którą powód zobowiązał się zamontować 1.200 sztuk drzwi wraz z ościeżnicami w budynku hotelowym, remontowanym przez pozwanego. Spółka B.I. zobowiązała się dostarczyć P.J. drzwi do montażu oraz uiścić wynagrodzenie ryczałtowe w kwocie 360.000 zł. Powód w dniu 27.02.2015 przedstawił do odbioru wykonane prace. Pozwany odmówił odbioru wskazując, że powód nie zamontował jeszcze drzwi w jednym pomieszczeniu w liczbie 2 sztuk. Nadto, wskazano na konieczność poprawienia montażu w przypadku 4 drzwi. Powód dokonał wskazanych przez pozwanego poprawek, ale poinformował, że nie zamontuje brakujących 2 sztuk drzwi, ponieważ pozwany dostarczył jedynie 1.198 sztuk drzwi. W odpowiedzi, spółka B.I. stwierdziła, że dostarczyła powodowi drzwi w odpowiedniej liczbie i dopóki prace nie zostaną zakończone nie zapłaci wynagrodzenia.

W ocenie Sądu Rejonowego, strony łączyła umowa o dzieło. Strona pozwana miała prawo odmówić odbioru wykonanego dzieła z uwagi na fakt, że prace powoda nie zostały zakończone. Ponieważ nie doszło do spełnienia świadczenia przez przyjmującego zamówienie, zamawiający nie jest zobowiązany do świadczenia wzajemnego, tj. do zapłaty wynagrodzenia.

Oceń rozstrzygnięcie. Wyjaśnij różnicę między niewykonaniem zobowiązania a nienależytym wykonaniem zobowiązania.

2. Członek zarządu „D.” sp. z o.o. – M.T. wniósł o zasądzenie od tej spółki kwoty 28.000 zł z tytułu wynagrodzenia za usługi doradcze świadczone na rzecz spółki. Umowa została zawarta w dniu 14.01.2015. Pozwana spółka podniosła zarzut nieważności tej umowy z uwagi na fakt, że spółka była reprezentowana przez B.J., który uchwałą zgromadzenia wspólników z dnia 13.01.2015 został odwołany z zarządu spółki. Nie zakwestionowała faktu świadczenia przez M.T. usług doradczych. Powód wskazał, że w dniu 13.01.2015 zgromadzenie wspólników na jego wniosek podjęło również uchwałę zezwalającą spółce na zawarcie przedmiotowej umowy z powodem oraz upoważniło B.J. do zawarcia tej umowy w imieniu spółki. Co więcej, w dniu 14.01.2015 B.J. był ujawniony w KRS jako członek zarządu spółki, a zatem M.T. jest chroniony domniemaniem prawdziwości danych ujawnionych w rejestrze przedsiębiorców.

Oceń stanowiska stron. Zaproponuj rozstrzygnięcie.

3. C.K. zlecił naprawę samochodu ciężarowego DAF prowadzącemu warsztat samochodowy L.P. Po odbiorze pojazdu w dniu 21.05.2015 okazało się, że pojazd nie jest sprawny. W dniu 25.05.2015 samochód został przetransportowany do autoryzowanego serwisu DAF, w którym stwierdzono, że naprawa została dokonana wadliwie i dokonano wyceny kosztów niezbędnych poprawek na kwotę 31.200 zł. L.P. w dniu 9.06.2015 wezwał C.K. do zapłaty kwoty 21.000 zł za dokonaną naprawę. W odpowiedzi na to C.K. odstąpił od umowy.

Oceń skuteczność odstąpienia od umowy.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 20

1. Pozwem z dnia 12.05.2014 „D.” S.A. wniosła o zasądzenie od S.R. kwoty 54.811,62 zł z odsetkami ustawowymi od 13.05.2014. Powód wskazał, że egzekucja prowadzona na podstawie tytułu wykonawczego wydanego przeciwko „HD.” sp. z o.o. na kwotę 35.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19.03.2010 do dnia zapłaty zostało umorzone postanowieniem Komornika Sądowego z dnia 9.02.2012, wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Koszty egzekucji zostały ustalone na kwotę 296,54 zł, a wierzycielowi została przyznana kwota 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym. Pozew obejmuje kwotę główną, odsetki od dnia 19.03.2010 do 12.05.2014 w kwocie 18.898,08 zł oraz koszty postępowania egzekucyjnego. Od dnia 1.01.2005 r. jedynym członkiem zarządu spółki „HD.” jest pozwana.

Pozwana podniosła, iż spółka „HD.” prowadzi działalność gospodarczą, uzyskuje z tego tytułu dochody, jak również pokrywa swoje zobowiązania. Zdaniem pozwanej, decydujące znaczenie dla oceny zasadności powództwa z art. 299 k.s.h. ma stan majątkowy spółki – dłużnika istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. W chwili obecnej możliwe jest uzyskanie zaspokojenia od spółki. Zarzuciła również, że nie ponosi odpowiedzialności za odsetki, ponieważ nie pozostaje w opóźnieniu – powód nie wezwał jej do zapłaty. Pozwana podniosła również zarzut przedawnienia.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu. Omów przesłanki zwolnienia się członka zarządu spółki z o.o. z odpowiedzialności za długi spółki.

2. „R.” sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od F-G sp. z o.o. w kwoty 256.008 zł, wskazując, że dochodzona kwota obejmuje wierzytelności nabyte przelewem od „MP.” S.A. Strona pozwana w odpowiedzi na pozew zarzuciła jedynie, iż umowa przelewu była nieważna, ponieważ zgodnie z umową łączącą pozwanego i „MP.” S.A. „przelew praw i obowiązków wynikających z umowy wymaga uprzedniej pisemnej zgody spółki F-G”. Wobec braku takiej zgody, powód nie mógł skutecznie nabyć przedmiotowej wierzytelności. Pozwany nie kwestionował istnienia wierzytelności objętej cesją. Pozwany nie zawarł przy tym ze spółką „MP.” umowy na piśmie. Postanowienie umowne dotyczące zgody na cesję jest sformułowane jedynie w ogólnych warunkach umów zamieszczonych na stronie internetowej pozwanej spółki. Powód podniósł, że nabył wierzytelności stwierdzone fakturami VAT, które nie zawierały wzmianki o zakazie cesji wierzytelności bez zgody dłużnika. Nie ma przy tym obowiązku sprawdzenia, czy strony w inny sposób nie postanowiły o uzależnieniu zbycia wierzytelności od zgody dłużnika.

Oceń zasadność zarzutu pozwanego.

3. A. sp. z o.o. powołując się na udzieloną gwarancję zwróciła się do producenta pompy ciśnieniowej z żądaniem jej wymiany na nową, wolną od wad. Spółka A. podniosła, że pompa posiada usterki uniemożliwiające jej działanie. Gwarant przyznał, że pompa ma wady i są to wady nieusuwalne. Odmówił jednak jej wymiany, podnosząc, że gwarancja przewiduje jedynie bezpłatną naprawę wadliwego urządzenia, a nie jego wymianę na nowe. Zdaniem spółki A. taka interpretacja stoi w sprzeczności z istotą gwarancji, pozbawiając w takiej sytuacji kupującego wszelkich praw.

Oceń stanowiska stron. Czy spółce A. służą inne uprawnienia?

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 21

1. Sąd uwzględnił powództwo wspólników spółki cywilnej R.K. i G.P. przeciwko S.Z. o zapłatę kwoty 341.400 zł. Strony w dniu 10.06.2013 zawarły umowę sprzedaży samochodu ciężarowego Mercedes Actross za cenę 341.400 zł. Po 10 miesiącach R.K. dostrzegł w zakupionym pojeździe w okolicach zbiornika paliwa ślady korozji. Fakt ten został zgłoszony S.Z., który podjął się naprawy pojazdu. Po wykonaniu naprawy strona powodowa odebrała samochód i nadal z niego korzystała. Wobec ponownego pojawienia się w tym samym miejscu korozji w dniu 8.06.2014 wspólnicy spółki zażądali skutecznej naprawy. S.Z. odmówił wykonania kolejnej naprawy. G.P. w dniu 22.06.2014 złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży. Sąd przyjął w oparciu o opinię biegłego, że wadę tę można skutecznie usunąć, przy czym wada ta (nieusunięta) wpływa na bezpieczeństwo użytkowania samochodu. Sąd uznał, że oświadczenie G.P. o odstąpieniu od umowy jest skuteczne, ponieważ wada jest istotna.

Oceń rozstrzygnięcie sądu. Omów uprawnienia kupującego w przypadku wady rzeczy.

2. G.F. prowadzący hodowlę kurczaków w woj. wielkopolskim i „CB.” sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie, jako kupujący zawarli w dniu 5.02.2014 umowę sprzedaży 12.000 sztuk kurczaków. W umowie tej strony postanowiły, że cenę ustaloną w umowie wstępnie na kwotę 18 zł za sztukę kupujący zapłaci bezpośrednio po odebraniu kurczaków, tj. do końca maja 2014 r., natomiast ostatecznie strony rozliczą się według „przeciętnej ceny rynkowej z końca czerwca 2014 r.”. Kurczaki miały być odebrane przez „C.B.” własnym transportem. Spółka „CB.” w końcowym rozliczeniu przyjęła przeciętne ceny z czerwca 2013 r. z województwa podkarpackiego – tj. kwotę 19 zł za sztukę. G.F. zakwestionował sposób rozliczenia prezentując stanowisko, że podstawą rozliczenia powinna być przeciętna cena w województwie wielkopolskim – 20 zł za sztukę. W konsekwencji, wytoczył przeciwko spółce „CB.” powództwo o zapłatę kwoty 12.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31.05.2014.

Oceń zasadność powództwa. Wskaż, na jakie okoliczności strony powinny zgłosić wnioski dowodowe.

3. T.R. wniósł o zasądzenie od P.G. kwoty 100.000 zł na podstawie weksla. Sąd uwzględniając powództwo wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym. W zarzutach od nakazu zapłaty P.G. podniósł, że wręczył spółce T.R. weksel, w którym nie była wskazana kwota zobowiązania. Do pozwu został dołączony weksel niewypełniony. Brak było podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Na rozprawie przed sądem pełnomocnik procesowy powoda, będący adwokatem, za zgodą Sądu wypełnił weksel na kwotę 100.000 zł. Sąd uchylił nakaz zapłaty i zasądził od P.G. na rzecz T.R. kwotę 100.000 zł. W uzasadnieniu wskazał, że brak było przeszkód do uzupełnienia weksla, chociaż konieczne było uchylenie nakazu zapłaty z uwagi na brak podstaw do jego wydania.

W apelacji P.G. zarzucił, że pełnomocnik T.R. dysponujący jedynie pełnomocnictwem procesowym nie był uprawniony do wypełnienia weksla, a poza tym wypełnienie weksla po wniesieniu pozwu jest niedopuszczalne.

Oceń zasadność apelacji.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 22

1. „O.P.” S.A. pozwem z dnia 9.09.2015 wniosła o zasądzenie od „L.” sp.j. kwoty 257.430 zł tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy, zawartej w dniu 3.07.2013. Na mocy tej umowy pozwana spółka zobowiązała się do wykonania konstrukcji stalowej dachu hali magazynowej oraz transportu tej konstrukcji na plac budowy. Powód był inwestorem hali. W dniu 12.01.2013 powód i pozwany podpisali protokół odbioru dostarczonych elementów konstrukcji dachu. Konstrukcja dachu została zmontowana przez głównego wykonawcę do końca czerwca 2013. Natomiast, odbiór całej hali przez inwestora miał miejsce w dniu 10.09.2013. W dniu 14.01.2015 w przedmiotowej hali nastąpiła awaria dźwigara dachowego, co skutkowało zawaleniem się części dachu. Ponieważ pozwany odmówił przeprowadzenia naprawy dachu, powodowa spółka dokonała naprawy na własny koszt. Pozew obejmuje kwotę poniesionych kosztów niezbędnych napraw i wykonania stosownych badań. Spółka „L.” wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut wygaśnięcia uprawnień z tytułu rękojmi oraz zarzut przedawnienia. Zdaniem pozwanego łączyła go z powodem umowa o dzieło, a nie o roboty budowlane, co rzutuje na termin przedawnienia. Nadto, pozwany wskazał, że decyzja powoda o wykonaniu naprawy była dobrowolna, a zatem poniesionych przez powoda wydatków nie można traktować jako szkody.

Oceń stanowisko pozwanego i zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. W dniu 30.12.2013 zgromadzenie wspólników spółki z o.o. „APR” podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki przez utworzenie 1.000 nowych udziałów o wartości nominalnej 3.000 zł każdy oraz o związanej z tym zmianie umowy spółki. W tym samym dniu spółka VC. S.A. złożyła oświadczenie o przystąpieniu do spółki „APR” oraz objęciu nowych udziałów o łącznej wartości 3 mln zł i pokryciu ich wkładem niepieniężnym – nieruchomością. Postanowieniem z dnia 20.05.2015 sąd rejestrowy odmówił wpisu do rejestru ww. zmian umowy spółki. W dniu 19.05.2015 odbyło się zgromadzenie wspólników spółki „APR”. W protokole odnotowano, że cały kapitał zakładowy spółki jest reprezentowany. W trakcie zgromadzenia podjęto uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki, uchwałę o zmianie umowy spółki oraz uchwalono jednolity tekst umowy spółki. Spółka VC. wniosła o stwierdzenie nieważności ewentualnie o uchylenie uchwał wspólników z dnia 2014, z uwagi na odbycie zgromadzenia, mimo niezawiadomienie strony powodowej o terminie zgromadzenia. Spółka „APR” wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że powód nie jest wspólnikiem i nie ma legitymacji do zaskarżenia uchwał.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. Należący od majątku wspólnego wspólników spółki cywilnej G.P. i R.B. samochód ciężarowy został uszkodzony w wyniku wypadku samochodowego. Sprawca wypadku jest ubezpieczony w Towarzystwie Ubezpieczeń „W.” S.A. Pozew o zapłatę odszkodowania został wniesiony przez G.P. Pozwany podniósł jedynie zarzut braku legitymacji czynnej, wskazując, że roszczenia odszkodowawczego mogą dochodzić jedynie obaj wspólnicy spółki łącznie.

Oceń stanowisko pozwanego.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 23

1. Sąd oddalił powództwo P.F. przeciwko RPM S.A. o zapłatę kwoty 125.000 zł. Sąd ustalił, że spółka RPM była głównym wykonawcą prac związanych z rewitalizacją parku miejskiego. Strony łączył umowa z dnia 20.12.2012, w której powód zobowiązał się wykonać i zamontować 25 latarni parkowych, o wysokości 2,5 m każda. Protokół odbioru przedmiotu umowy został podpisany w dniu 13.05.2013.

W ocenie Sądu, roszczenie powoda uległo przedawnieniu, ponieważ strony łączyła umowa o dzieło, a nie umowa o roboty budowlane. Sąd przyjął, że przedmiotem umowy o roboty budowlane może być wyłącznie obiekt budowlany w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, którym jest tylko rezultat prac o większych rozmiarach. Sąd zwrócił także uwagę, iż cechą charakterystyczną obiektów budowlanych jest ich trwałe powiązanie z gruntem. Natomiast, wykonane przez powoda latarnie są zamocowane do płyt chodnikowych przy użyciu 4 śrub każda. Mogą być w każdej chwili zdemontowane i przeniesione w inne miejsce. W konsekwencji, wniesienie pozwu w dniu 10.06.2015 było spóźnione.

Oceń rozstrzygnięcie sądu. Wyjaśnij różnicę między umową o dzieło a umową o roboty budowlane.

2. H.J. wniósł o rozwiązanie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością „S.”, wskazując na naruszenie przez większościowych wspólników interesów spółki. Pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że powód na skutek prawomocnych wyroków zobowiązujących H.J. do przeniesienia na rzecz pozostałych wspólników własności wszystkich posiadanych w spółce udziałów przestał być wspólnikiem pozwanej spółki, a co za tym idzie utracił legitymację do wytoczenia powództwa o rozwiązanie spółki. Wyroki te zapadły na skutek roszczeń wspólników znajdujących oparcie w umowie przedwstępnej zbycia udziałów z dnia 22.11.2012.

Powód zarzucił jednak, że nie otrzymał jeszcze całej należnej kwoty za przeniesienie udziałów, określonej w umowie przedwstępnej. Poza tym wydane wyroki zastępują jedynie jego oświadczenie woli, a pozostali wspólnicy do dnia dzisiejszego nie złożyli jeszcze oświadczeń o nabyciu udziałów. Zatem nie doszło do skutecznego przeniesienia udziałów.

Oceń stanowiska stron.

3. D.H. zawarł ze „M.C.” sp. z o.o. umowę sprzedaży, na mocy której miał nabyć od spółki cztery dźwigi. Zapłata ceny została zabezpieczona gwarancją bankową. W dokumencie tym wskazano, że gwarancja ma charakter „bezwarunkowy” i płatna jest na „pierwsze żądanie”. W umowie sprzedaży zastrzeżono, że niedostarczenie dźwigów w terminie 30 dni od dnia podpisania umowy skutkuje automatycznym rozwiązaniem umowy. Spółka „M.C.” dostarczyła 3 dźwigi w terminie 25 dni, a 1 dźwig po 35 dniach od podpisania umowy. D.H. odmówił przyjęcia wszystkich dźwigów i zapłaty, powołując się na opóźnienie i będące jego następstwem – rozwiązanie umowy. Bank odmówił spółce realizacji gwarancji bankowej, wskazując, że umowa sprzedaży została rozwiązana. Natomiast, zdaniem spółki „M.C.” można mówić o „automatycznym” rozwiązaniu umowy tylko w odniesieniu do co najwyżej jednego dźwigu.

Oceń stanowisko stron.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 24

1. F.O. wniósł o zasądzenie kwoty 36.500 zł tytułem wynagrodzenia za wykonaną na rzecz B. sp. z o.o. naprawę agregatu prądotwórczego. Spółka B. wniosła o oddalenie powództwa, kwestionując przede wszystkim wysokość dochodzonego wynagrodzenia. Sąd w oparciu o opinię biegłego ustalił, że naprawa została wykonana częściowo nienależycie i nie przywróciła pełnej sprawności urządzenia. Jednak spółka B. nie wzywała powoda do usunięcia wad, nie odstąpiła od umowy, a wadliwa naprawa może zostać przeprowadzona ponownie prawidłowo. Z tego względu, pozwanemu przysługuje jedynie uprawnienie do żądania obniżenia wynagrodzenia. Pozwana spółka nie może jednak skutecznie uchylić się od zapłaty wynagrodzenia w całości. Z uwagi jednak na to, że powód nie udowodnił, jaka jest wartość wykonanych niewadliwie prac – sąd oddalił powództwo. Sąd wskazał bowiem, że takie ustalenia wymagają wiadomości specjalnych, a F.O. nie zgłosił wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Oceń argumentację sądu.

2. Dłużnik R.H. od 28.12.2000 prowadzi indywidualną działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży wyrobów cukierniczych. Od 2005 przestał realizować wymagalne zobowiązania i popadł w zadłużenie, które do października 2007 r. wyniosło: z tytułu podatków ok. 230.000 zł, z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy ponad 340.000 zł. Wniosek o ogłoszenie upadłości był składany przez ZUS dwukrotnie. Po raz pierwszy w 2010 r. – Sąd Rejonowy oddalił go postanowieniem z dnia 27.06.2010 r. (prawomocnym w dniu 11.07.2010). Po raz kolejny ZUS wystąpił o ogłoszenie upadłości uczestnika w 2012 r. Również ten wniosek został oddalony (postanowieniem z dnia 5.10.2012, prawomocnym z dniem 24.10.2012) na podstawie art. 13 ust. 2 p.u.n., z uwagi na stwierdzenie, że majątek dłużnika jest obciążony hipotekami i zastawem w takim stopniu, że pozostały majątek nie wystarczy na koszty postępowania.

W dniu 6.09.2013 ZUS złożył wniosek o orzeczenie wobec R.H. zakazu prowadzenia działalności gospodarczej. Sąd Rejonowy oddalił wniosek, przyjmując, że kolejne postępowanie o ogłoszenie upadłości, zakończone w ten sam sposób co poprzednie, nie otworzyło nowego terminu z art. 377 p.u.n., ponieważ termin ten jest jeden i nie podlega przedłużeniu, ani przywróceniu. Jego upływ wyklucza możliwość orzekania o zakazie przewidzianym w art. 373 p.u.n.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. D.M. będący prokurentem „M.” S.A. podpisał weksel wystawiony przez tę spółkę na rzecz G.U. (remitenta). Czytelny odpis D.M. został złożony bezpośrednio pod pieczęcią spółki „M”. Ponieważ termin płatności weksla upłynął, G.U. wniósł na podstawie weksla pozew w postępowaniu nakazowym przeciwko spółce „M.”.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana spółka podniosła, że nie ma legitymacji biernej, ponieważ D.M., podpisując weksel nie wskazał, że działa jako prokurent spółki lub w imieniu spółki. Ponadto D.M. nie posiada szczególnego pełnomocnictwem do zaciągania zobowiązań wekslowych w imieniu spółki, zaś zaciąganie takich zobowiązań nie wchodzi z mocy prawa w zakres prokury.

Oceń zasadność podniesionych przez pozwaną spółkę zarzutów.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 25

1. B.R. sp.j. zleciła M.J. wykonanie robót budowlanych polegających na ułożeniu kostki brukowej na parkingu o powierzchni 960 m². Za wykonanie tych prac M.J. otrzymał wynagrodzenie w kwocie 49.800 zł. Po 4 miesiącach ujawniły się wady położonej kostki – część kostki zapadła się i w tych miejscach zaczęła po deszczach zbierać się woda. M.J. nie zareagował na wezwanie do wykonania naprawy. Spółka odstąpiła od umowy i wytoczyła przeciwko M.J. powództwo o zapłatę kwoty 49.800 zł.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że prace wykonywał zgodnie ze wskazówkami powoda, który domagał się zastosowania – wadliwej według M.J. – technologii zagęszczania gruntu. W trakcie prac M.J. informował pozwanego, że może to doprowadzić do zapadania się kostki.

Sąd w oparciu o opinię biegłego ustalił, że prace na części powierzchni parkingu, tj. na około 1/10 zostały wykonane wadliwie (nieodpowiednio zagęszczono grunt), a koszt naprawy wynosi 9.700 zł. Sąd przyjął, że pozwany ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za nienależyte wykonanie zobowiązania, polegające na wadliwym wykonaniu umówionych prac budowlanych. W konsekwencji, Sąd uznał, iż „udowodniony przez powoda uszczerbek majątkowy obejmuje uiszczone przez niego pozwanemu wynagrodzenie za usługi, które powód zmuszony będzie zlecić ponownie innemu wykonawcy”. Uwzględnił powództwo o zapłatę kwoty 49.800 zł.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

2. GPO S.A. wniosła o zasądzenie od D.F., prowadzącego działalność gospodarczą kwoty 37.694 zł, powołując się na umowę faktoringu zawartą z „C.C.” sp. z o.o. w dniu 14.06.2014. Na podstawie tej umowy powód nabył od spółki „C.C.” między innymi wierzytelności przysługujące spółce od D.F.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że dochodzoną kwotę, wynikającą z faktury nr 549/14 wystawionej przez spółkę „C.C.” na jego rzecz w dniu 11.06.2014 zapłacił bezpośrednio na rzecz spółki „C.C.” w dniu 24.07.2014. Jako dowód dołączył potwierdzenie dokonanego przelewu. Z kolei, powód wskazał, że na fakturze nr 549/14 zawarta była adnotacja o treści: „Kwota faktury płatna jest wyłącznie na rachunek faktora – GPO S.A.”.

Oceń stanowiska stron.

3. M.T. i W.R. podpisali weksel in blanco, który został następnie wręczony spółce „F.” S.A. Weksel ten został podpisany w czasie prowadzenia przez pozwaną działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej „T.-R.”. Zgodnie z porozumieniem wekslowym weksel został wystawiony przez pozwaną w celu zabezpieczenia roszczeń spółki „F.” wobec spółki cywilnej, której pozwani byli współnikami. Roszczenia te wynikały z umowy najmu lokalu użytkowego łączącej strony. Po wystawieniu weksla spółka cywilna „T.-R.” została przekształcona w spółkę jawną „T.-R. i wspólnicy”. Następnie spółka ta została przekształcona w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością „T.-R.” Spółka ta nadal wynajmowała ten sam lokal na podstawie umowy zawartej jeszcze ze spółką cywilną.

Weksel został wypełniony przez spółkę „F.” w związku z zaległościami w zapłacie czynszu przez „T.-R.” sp. z o.o.

Oceń poprawność wypełnienia weksla.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 26

1. Pozwem z dnia 16.01.2012 W.B. wniósł o zasądzenie od E.O. na rzecz „T.” sp. z o.o. w likwidacji kwoty 287.452 zł tytułem odszkodowania. Wskazał, że pozwany, będąc jedynym członkiem zarządu spółki „T.”, zawarł w dniu 1.01.2007 w imieniu spółki umowę o pracę ze swoją żoną D.O. Prawomocnym wyrokiem z dnia 10.03.2011 pozwany został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 585 § 1 k.s.h., polegającego na zawarciu niekorzystnej dla spółki umowy o pracę. W wyroku sąd karny ustalił wysokość wyrządzonej spółce szkody na kwotę dochodzoną pozwem. Kwota ta obejmuje wypłacone D.O. w okresie zatrudnienia, tj. od dnia 1.01.2007 do dnia 31.12.2008 wynagrodzenie oraz inne świadczenia. W.B. podniósł także, że, z uwagi na niewytoczenie przez spółkę powództwa w terminie określonym w art. 295 § 1 k.s.h., legitymacja do wytoczenia powództwa przysługuje każdemu wspólnikowi, w tym także powodowi. Wspólnikami spółki „T.” jest W.B. i E.O., a jedynym członkiem zarządu przez cały okres funkcjonowania spółki „T.” był E.O., który obecnie jest likwidatorem spółki.

E.O. wniósł o oddalenie powództwa, kwestionując wyrządzenie spółce szkody oraz jej wysokość, a także podnosząc zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia. Wskazał, że spółka dowiedziała się o szkodzie i osobie zobowiązanej do jej naprawienia w chwili zatrudnienia D.O. Wiedzę taką zawsze przecież posiadał zarząd spółki w osobie E.O.

Oceń zasadność powództwa.

2. Pozwem 21.05.2015 A.P., B.M. i H.K. wnieśli o rozwiązanie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, działającej pod firmą A. oraz ustanowienie likwidatora dla tej spółki. Podnieśli, że między wspólnikami od 2010 r. istnieje konflikt co do sposobu prowadzenia spraw spółki, uniemożliwiający osiągnięcie celu spółki, tj. prowadzenia działalności gospodarczej w celu uzyskiwania dochodów. Większościowi wspólnicy wykorzystują swoją pozycję, aby osiągnąć korzyści wyłącznie dla siebie, podejmując przy tym czynności w celu represjonowania pozostałych wspólników. Takim działaniem było podjęcie dwóch uchwał o dopłatach do kapitału. Wspólnicy większościowi nie dokonali dopłat. Spółka nie wyraziła przy tym zgody na zbycie przez powodów udziałów w spółce osobom trzecim.

Oceń argumentację powodów w kontekście podstaw rozwiązania spółki z o.o.

3. „W” S.A., będąca głównym wykonawcą hali magazynowej zamówiła w „S.” sp. o.o. wykonanie instalacji klimatyzacyjnej dla tej hali, zgodnie z projektem budowlanym. Spółka „S.” zobowiązała się dostarczyć całą instalację na teren budowy, a następnie ją zmontować w dniach 24-31.07.2014. Na skutek sporów finansowych z inwestorem spółka „W.” odstąpiła od umowy o wybudowanie hali i opuściła teren budowy. Spółka „S.” wniosła pozew o zapłatę odszkodowania, wskazując, że poniosła szkodę w wysokości wartości wykonanej przez siebie instalacji klimatyzacyjnej. W odpowiedzi spółka „W.” powołała się na to, że świadczenie „S.” stało się niemożliwe – nie można bowiem dostarczyć i zamontować instalacji w hali magazynowej, ponieważ spółka „W.” nie ma dostępu do terenu budowy, a zatem łącząca strony umowa jest nieważna.

Oceń stanowisko stron.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 27

1. „N-M” S.A. wniosła o zasądzenie od „P.” sp. z o.o. kwoty 600.000 zł tytułem wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane. Powód podniósł, że strony w dniu 11.01.2013 zawarły umowę o wykonanie robót budowlanych. Powód był generalnym wykonawcą. Przedmiotem umowy było wykonanie dla pozwanej spółki budynku magazynowo-biurowego. Strony uzgodniły wynagrodzenie ryczałtowe w kwocie 18,6 mln zł. W umowie ustalono, że wynagrodzenie będzie płatne co miesiąc na podstawie obmiarów wykonanych robót. Z tym, że ostatnia część wynagrodzenia zostanie zapłacona w terminie 30 dni od podpisania końcowego protokołu odbioru. W trakcie budowy „N-M” otrzymała łączne wynagrodzenie w kwocie 18 mln zł. W dniu 24.07.2014 „N-M” zgłosiła budynek do końcowego odbioru. Spółka „P.” odmówiła podpisania protokołu, wskazując na istniejące usterki. Po ich usunięciu „N-M” ponownie w dniu 31.07.2014 zgłosiła budynek do odbioru. Spółka „P.” ponownie odmówiła. Protokół końcowego odbioru nie został podpisany.

„P.” sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że roszczenie powoda o zapłatę wynagrodzenia nie jest wymagalne wobec niepodpisania protokołu odbioru.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. Na potrzeby wyposażenia nowobudowanej piekarni T.L. sp.j. zakupiła używany piec piekarniczy. W zamówieniu skierowanym do BL. sp. z o.o. określono parametry techniczne urządzenia, w tym – z uwagi na wymogi technologiczne – zakres temperatury, którą piec powinien osiągać. Spółka BL. dostarczyła zamówiony piec, wyprodukowany w 2004 r. Sprzedawca zapewnił „1 rok bezawaryjnego działania pieca”. W dniu 23.09.2014 strony podpisały umowę sprzedaży. Spółka T.L. zapłaciła całą cenę w kwocie 198.000 zł.

Po zamontowaniu i uruchomieniu pieca w dniu 7.01.2015 okazało się, że nie ma możliwości ustawienia wymaganej temperatury. Spółka T.L. zwróciła się do sprzedawcy o wykonanie naprawy. W odpowiedzi sprzedawca wskazał, że naprawa nie jest możliwa, ponieważ niemożność osiągnięcia oczekiwanej temperatury wynika z konstrukcji pieca, a nie jego awarii. Poza tym spółka BL. zarzuciła, że tego rodzaju wadę należało z uwagi na treść art. 563 k.c. zgłosić bezpośrednio po zakupie.

Z kolei spółka T.L. podniosła, że uruchomienie pieca nie było możliwe wcześniej, ponieważ budynek piekarni został odebrany dopiero 30.12.2014, a wada została zgłoszona niezwłocznie po zamontowaniu i uruchomieniu pieca.

Oceń stanowiska stron.

3. S.K. dostarczył na budowę prowadzoną przez głównego wykonawcę „B.” S.A. 12 wywrotek piachu. Zamówienia na piach złożył telefonicznie kierownik budowy – pracownik spółki „B.”. Kierownik budowy pokwitował odbiór piachu i przyjął faktury VAT. Po 60 dniach od dostawy S.K. wezwał spółkę „B.” do zapłaty. Spółka „B.” odpowiedziała, że nie doszło do zawarcia żadnej umowy, ponieważ oświadczenie woli nie zostało w imieniu spółki złożone przez osobę do tego uprawnioną. Kierownik budowy nie był bowiem ani członkiem zarządu, ani pełnomocnikiem spółki. Nadto, w dokumentach budowy brak dowodów dostarczenia piachu, a kierownik budowy został już dyscyplinarnie zwolniony.

Czy, od kogo i na jakiej podstawie S.K. może domagać się zapłaty?

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 28

1. Tartak „T.” sp.j. wniósł o zasądzenie od L.B. kwoty 269.721 zł wraz z odsetkami od kwot szczegółowo wskazanych w pozwie, tytułem zapłaty za świadczone na rzecz pozwanego usługi polegające na obróbce i cięciu na deski dostarczanego przez pozwanego drewna.

L.B. wniósł o oddalenie powództwa, zaprzeczając jakoby kiedykolwiek dostarczał powodowi drewno lub odbierał z tartaku deski. Wskazał również, że faktury załączone do pozwu wystawione zostały na podstawie zamówień, których nigdy nie składał.

Sąd ustalił, że dostarczanie drewna zawsze było poprzedzone telefonicznym zamówieniem składanym przez T.G. – pracownika pozwanego, który precyzował również szczegóły techniczne (ilość drewna, parametry desek itp.). T.G. przebywa obecnie za granicą i nie ma z nim kontaktu. Przesłuchany w charakterze strony L.B. zaprzeczył, jakoby składał zamówienia. Przyznał, że zatrudniał T.G. na stanowisku „przedstawiciela handlowego”, ale wskazał, że nigdy nie udzielał mu pełnomocnictwa do zawierania w jego imieniu umów. Nie potrafił wyjaśnić, dlaczego nie reagował na otrzymywane od powoda faktury.

Zaproponuj rozstrzygnięcie. Dokonaj analizy ewentualnego stosunku prawnego łączącego strony.

2. I.K. prowadząca biuro rachunkowe w dniu 5.02.2014 kupiła od „O.” sp. z o.o. 2 laptopy wraz z oprogramowaniem za łączną kwotę 9.860 zł. Wraz z komputerami została wydana dwuletnia gwarancja producenta D. W marcu 2015 oba laptopy uległy awarii. W odpowiedzi na zgłoszenie niesprawności spółka „O.” poinformowała, że I.K. powinna zwrócić się z roszczeniami do gwaranta.

I.K. wniosła przeciwko spółce „O.” pozew o zapłatę kwoty 9.860 zł, tytułem zwrotu uiszczonej ceny. Powódka podniosła, że sprzedawca odmówił wykonania naprawy lub wymiany zakupionego sprzętu na nowy wolny od wad, co uzasadnia domaganie się zwrotu ceny.

Sąd powództwo oddalił, uznając, że powódka mogłaby dochodzić zwrotu ceny, gdyby skutecznie odstąpiła od umowy. Brak jednak takiego oświadczenia.

W apelacji powódka zarzuciła, iż nawet, jeżeli wcześniej takiego oświadczenia nie złożyła, to jako odstąpienie od umowy powinien zostać potraktowany wniesiony przez nią pozew.

Oceń zasadność apelacji.

3. Skarb Państwa – Dyrektor Izby Celnej w W. wniósł o zasądzenie od P.D. kwoty 429.601 zł. Powód wskazał, że dochodzona należność stanowi zobowiązanie podatkowe „A.” sp. z o.o., stwierdzone prawomocnymi decyzjami administracyjnymi. Ponieważ prowadzona przeciwko ww. spółce egzekucja administracyjna okazała się bezskuteczna, pozwany jako jedyny członek zarządu spółki ponosi na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. odpowiedzialność za jej zobowiązania.

P.D. wniósł o oddalenie powództwa. Zakwestionował zasadność wydanych w postępowaniu administracyjnym decyzji oraz zarzucił nierzetelność postępowania w przedmiocie ustalenia należności celnej. Podniósł także zarzut niedopuszczalności drogi sądowej.

Oceń zasadność zarzutów pozwanego.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 29

1. J.W. wniósł pozew przeciwko M.K. jednemu członkowi zarządu spółki z o.o. KL. o zapłatę kwoty 29.000 zł. Kwota ta obejmuje należność wynikającą z umowy o świadczenie usług informatycznych, zawartej przez J.W. ze spółką KL. Wcześniej J.W. nie wytoczył powództwa przeciwko spółce. W toku procesu ustalono, że spółka KL. nie prowadzi działalności, nie ma żadnego majątku i nie toczyło się wobec niej postępowanie upadłościowe, ani likwidacyjne. Ma natomiast wielu wierzycieli, których niezaspokojone wierzytelności przekraczają kwotę 300.000 zł.

Sąd oddalił powództwo na podstawie art. 299 § 1 k.s.h., wskazując, że powód nie wykazał podstawowej przesłanki odpowiedzialności członka zarządu za zobowiązania spółki, tj. bezskuteczności egzekucji. Nie prowadził bowiem nigdy postępowania egzekucyjnego przeciwko spółce.

W apelacji J.W. podniósł, że mimo to pozwany powinien ponosić odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną powodowi, tj. nieuiszczenie należnego mu wynagrodzenia, na podstawie art. 21 ust. 3 p.u.n.

W odpowiedzi na apelację M.K. wniósł o jej oddalenie, wskazując, że w toku postępowania przed sądem I instancji J.W. nie powoływał się na art. 21 ust. 3 p.u.n., a taka zmiana powództwa w postępowaniu przed sądem odwoławczym nie jest możliwa.

Oceń zasadność apelacji.

2. Inwestor Z.C. sp. z o.o. zawarł z „S.P.” S.A. umowę o zaprojektowanie i wybudowanie budynku biurowego o powierzchni użytkowej 4.000 m². Uzgodniono wynagrodzenie ryczałtowe w kwocie 12 mln zł. Wykonawca przedstawił projekt, który został przez inwestora – po wprowadzeniu poprawek – zaakceptowany. W trakcie odbioru gotowego budynku okazało się, że biurowiec ma powierzchnię użytkową 3.600 m². Ustalono, że budynek został wykonany zgodnie z przedstawionym inwestorowi projektem.

Spółka Z.C. wniosła pozew o zwrot przez „S.P.” części wynagrodzenia w kwocie 1,2 mln zł, wskazując, że budynek ma o 1/10 mniejszą powierzchnię niż ustalona w umowie. Na podstawie projektu nie sposób było bowiem ocenić, jaką w rzeczywistości powierzchnię będzie miała wybudowana hala.

Spółka „S.P.” wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że budynek został wybudowany zgodnie z projektem zaakceptowanym przez powoda.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. „HJ” sp.j. dostarczyła T.B. zamówiony towar. Zgodnie z umową sprzedaży, zapłata miała nastąpić do dnia 30.06.2013. Z uwagi na brak zapłaty, spółka „HJ” w dniu 8.07.2015 wniosła pozew żądając, zarówno zapłaty kwoty 13.890 zł tytułem ceny sprzedaży, jak i odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w zapłacie za okres od dnia 30.06.2013. T.B. podniósł zarzut przedawnienia.

Sąd, powołując się na art. 554 k.c. uwzględnił zarzut przedawnienia i oddalił powództwo co do kwoty 13.890 zł. Zasadził natomiast odsetki z tytułu opóźnienia, wyjaśniając, że roszczenie o odsetki, jako świadczenie okresowe przedawnia się w terminie określonym w art. 118 k.c.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 30

1. „G.” S.A. zawarła w dniu 18.06.2014 z T.J., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Usługi konsultingowe” umowę zatytułowaną „umowa zlecenia”. T.J. zobowiązał się do dnia 31.12.2014 znaleźć kontrahenta, który byłby skłonny współfinansować wybudowanie na nieruchomości „G.” centrum handlowego. Strony ustaliły, że przy zawarciu umowy T.J. otrzyma zaliczkę na poczet wynagrodzenia w kwocie 300.000 zł. Jeżeli przedstawiona spółce „G.” oferta współpracy zostanie zaakceptowana, T.J. będzie uprawniony do zatrzymania zaliczki. Jeżeli natomiast do 31.12.2014 T.J. nie przedstawi „odpowiedniego” kontrahenta, będzie zobowiązany do zwrotu zaliczki. Do dnia 31.12.2014 T.J. przedstawił spółce „G.” 3 oferty współpracy z różnymi podmiotami, ale żadna z tych ofert nie została przez spółkę zaakceptowana. Spółka „G.” wniosła do sądu pozew o zapłatę kwoty 300.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1.01.2015. Po otrzymaniu odpisu pozwu w dniu 19.02.2015 T.J. zwrócił spółce kwotę 210.000 zł. W odpowiedzi na pozew wyjaśnił, że pozostała część zaliczki została przez niego wydatkowana w związku z przygotowaniem przedstawionych spółce ofert współpracy. Do odpowiedzi na pozew zostały dołączone rachunki m.in. za pobyt w hotelu, rachunki z restauracji, bilety lotnicze itp.

Oceń charakter stosunku łączącego strony. Zaproponuj rozstrzygnięcie.

2. Syndyk masy upadłości „L.” S.A. w dniu 30.04.2015 wystąpił do Sądu z pozewem o zapłatę kwoty 250.000 zł tytułem zwrotu kaucji gwarancyjnej zatrzymanej przez H. sp.j. Spółka „L.” wykonywała roboty budowlane na rzecz spółki „H.”. Na poczet zabezpieczenia kosztów usunięcia ewentualnych wad wykonanych robót z każdej faktury wystawionej przez spółkę „L.” spółka „H.” zatrzymywała 2% należnego wykonawcy wynagrodzenia. Kaucja miała zostać zwrócona po upływie gwarancji, tj. po dniu 30.09.2016. Jednak, według syndyka, z chwilą ogłoszenia upadłości spółki „L.” jej zobowiązania gwarancyjne wobec H., czyli obowiązek usunięcia ujawnionych usterek przekształciły się w zobowiązania pieniężne i powinny być niezwłocznie zwrócone do masy upadłości.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. G.F., S.P. i R.B. zawarli w formie pisemnej umowę spółki jawnej, której przedmiotem działalności ma być prowadzenie działalności handlowej. G.F. wniósł wkład pieniężny w kwocie 1.000 zł oraz niepieniężny w postaci osobistej pracy na rzecz spółki. S.P. – wkład niepieniężny w postaci „projektu organizacyjnego działalności firmy”, wyceniony na kwotę 10.000 zł oraz umowę nieodpłatnego użyczenia własnego samochodu (wartość umowy wyceniono na 5.000 zł). Natomiast R.B. zobowiązał się przenieść na spółkę własność zabudowanej nieruchomości, przeznaczonej na sklep o wartości 480.000 zł. G.F. ma objąć 700 udziałów, S.P. 200 udziałów, a R.B. – 100 udziałów o wartości nominalnej 500 zł każdy. Ustalono, że udział w zyskach spółki ma być równy dla wszystkich wspólników. Prowadzenie spraw spółki powierzono wyłącznie G.F., za co przewidziano w umowie wynagrodzenie miesięczne płatne przez spółkę w kwocie 9.800 zł.

Oceń ważność tej umowy.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 31

1. Strony zawarły umowę o roboty budowlane – wykonanie budynku galerii handlowej. Ustalono wynagrodzenie ryczałtowe na kwotę 36,8 mln zł. W trakcie budowy inspektor nadzoru zgłaszał kierownikowi budowy konieczność wykonania prac nieprzewidzianych w projekcie budowlanym, ani w umowie. Takie uwagi inspektora nadzoru były wpisywane do dziennika budowy. W ich wyniku wykonawca – ET sp.j. wykonał roboty zamienne o wartości 0,6 mln zł oraz roboty dodatkowe o wartości 1,2 mln zł. Obiekt został oddany w terminie. Strony podpisały protokół odbioru, w którym m.in. znalazło się oświadczenie inwestora U. sp. z o.o., że obiekt został wykonany zgodnie z umową, projektem i „oczekiwaniem spółki U.” oraz nie posiada wad i usterek. Spółka U. uiściła na rzecz wykonawcy wynagrodzenie w kwocie 36,8 mln zł. Spółka ET wniosła pozew o zapłatę kwoty 1,8 mln zł tytułem poniesionych kosztów robót zamiennych i dodatkowych.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że: a) w umowie stron ustalono, iż wynagrodzenie za prace dodatkowe będzie należne tylko w wypadku podpisania aneksu do umowy, przy czym umowa zastrzegała formę pisemną aneksu pod rygorem nieważności – aneksy takie nie zostały podpisane, b) inspektor nadzoru nie miał pełnomocnictwa do zlecania robót, c) powód nie może dochodzić wynagrodzenia za roboty zamienne, bo ich wykonanie wiązało się z zaniechaniem robót określonych w umowie, d) nie zostały spełnione przesłanki określone w k.c. umożliwiające podwyższenie wynagrodzenia ryczałtowego.

Zapropnuj rozstrzygnięcie sądu.

2. Wierzyciel spółki z o.o. „H” – spółka akcyjna „TR”, dysponujący prawomocnym wyrokiem sądzającym od spółki kwotę 34.987 zł pozwał solidarnie 3 członków zarządu spółki. Przy czym zarząd spółki był zawsze jednoosobowy. A.L. był członkiem zarządu od 1.01.1990 do 13.06.2013, T.M. – od 14.06.2013 do 8.10.2014, a Z.G. – od 9.10.2014 do chwili obecnej. Wniosek o ogłoszenie upadłości spółki został złożony przez Z.G. w dniu 23.10.2014. W dniu 27.11.2014 Sąd ogłosił upadłość likwidacyjną spółki „H.” Postępowanie upadłościowe jest obecnie w toku.

A.L. i T.M. wnieśli o oddalenie powództwa podnosząc, że w okresie kiedy byli członkami zarządu brak było podstaw do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Natomiast, Z.G. wnosząc o oddalenie powództwa, zarzucił, że złożył taki wniosek niezwłocznie, jak tylko zorientował się w stanie finansów spółki „H”.

Który członek zarządu ponosi odpowiedzialność za zobowiązania spółki „H.”?

3. A.N. wniósł o zasądzenie od „S.” sp. z o.o. kwoty 845,55 zł tytułem odszkodowania. Wskazał, że zawartość nadanej przez niego przesyłki w postaci szyby samochodowej uległa zniszczeniu, w związku z czym poniósł szkodę w wysokości wartości przesyłki, powiększonej o koszty jej nadania. „S.” wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, iż powód złożył reklamację po terminie. Pozwany wyjaśnił, że reklamacja złożona po terminie jest uznawana za niewniesioną, a wystąpienie do sądu z roszczeniem, wynikającym z umowy przewozu wymaga uprzedniego wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego. Powód nie wyczerpał tej drogi, wskutek czego jego powództwo powinno zostać oddalone.

Oceń stanowisko pozwanego.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 33

1. T.N. w latach 2012 – 2014 dostarczał „B.” sp. z o.o. sprowadzane z Chin wyroby papiernicze w celu ich dalszej odsprzedaży konsumentom. W relacjach między stronami obowiązywały ustalone przez spółkę „B.” dla wszystkich dostawców warunki handlowe, zgodnie z którymi T.N. zobowiązał się uiszczać na rzecz spółki „B.”: „bonus roczny od obrotu bezwarunkowy” w wysokości 3 % kwartalnego obrotu netto, „bonus roczny od obrotu warunkowy” w wysokości od 0,5 % do 2,5 % rocznego obrotu netto w zależności od wartości tego obrotu, wynagrodzenie za „usługi marketingowe” w wysokości 9,5 % kwartalnego obrotu netto oraz wynagrodzenie za usługi reklamowe w ramach nadzwyczajnych akcji promocyjnych w związku z otwarciem nowych sklepów i przekształceniami sklepów w kwocie 3.500 zł za każdy sklep. Spółka „B.” posiada ogólnopolską sieć 100 wielkopowierzchniowych sklepów. Spółka „B.” potrącała ww. opłaty z kwot należnych T.N. za dostarczony towar. Strony – mimo ustnych zapewnień przedstawicieli B. o woli kontynuowania współpracy – nie zawarły kolejnej umowy na rok 2015. W posiadaniu T.N. znajdują się 2 kontenery wcześniej zamówionych wyrobów papierniczych o wartości 257.900 zł. Z uwagi na znajdujące się na nich znaki towarowe spółki B. nie jest możliwa ich sprzedaż innym odbiorcom.

Czy T.N. służy jakiegokolwiek roszczenie przeciwko spółce „B.”?

2. Prowadzący działalność gospodarczą w zakresie robót budowlanych Ł.R. kupił od H.P. sp. z o.o. w dniu 28.04.2015 urządzenie służące do wykonywania przecisków poziomych. Po dwóch miesiącach użytkowania, ujawniła się wada urządzenia uniemożliwiająca jego użytkowanie. Sprzedawca (będący jednocześnie producentem) przyznał istnienie wady, ale uznał, że jest to wada niedająca się usunąć. W związku z tym zaproponował zwrot uiszczonej ceny, jeżeli Ł.R. od umowy odstąpi. Pismo w tej kwestii Ł.R. otrzymał w dniu 17.06.2015. W dniu 18.06.2015 przedmiotowe urządzenie zostało skradzione z magazynu Ł.R. Następnego dnia Ł.R. odstąpił od umowy sprzedaży. Z uwagi na brak urządzenia, H.P. odmówiła jednak zwrotu ceny. Ł.R. wystąpił z powództwem do Sądu, domagając się zwrotu uiszczonej ceny. Sąd powództwo oddalił, podnosząc, że z uwagi na niemożność spełnienia świadczenia wzajemnego w postaci zwrotu wadliwej rzeczy – oświadczenie powoda o odstąpieniu od umowy było nieskuteczne.

Oceń rozstrzygnięcie sądu. Omów skutki odstąpienia od umowy sprzedaży.

3. „P.” S.A. zleciła konsorcjum spółek: A., B. i C. wykonanie prac projektowych. W umowie postanowiono, że zapłata wynagrodzenia nastąpi na rachunek bankowy lidera konsorcjum – spółki A. Ustalono również, że wszelkie zmiany umowy wymagają zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności. Po odebraniu dokumentacji spółka A. wezwała spółkę „P.” do zapłaty. Spółka „P.” odmówiła, podnosząc, że o zapłatę wynagrodzenia zwróciły się do niej także spółki B. i C. Spółka A. wniosła do Sądu pozew o zapłatę całego należnego konsorcjum wynagrodzenia. Sąd powództwo oddalił, uznając, że powód nie ma legitymacji do dochodzenia wynagrodzenia należnego konsorcjum, ponieważ członkom konsorcjum przysługuje w takiej sprawie legitymacja łączna.

Oceń stanowisko sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 34

1. Powód wniósł o zasądzenie solidarnie od inwestora i głównego wykonawcy wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane. Podniósł, że wykonywał, jako podwykonawca, na rzecz generalnego wykonawcy prace budowlane. Powód wskazał, iż nie otrzymał, ani do generalnego wykonawcy, ani od inwestora należnego mu wynagrodzenia ryczałtowego za wykonane prace. Inwestor został powiadomiony o tym, że część prac generalny wykonawca powierzył podwykonawcy, tj. powodowi. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powództwo w całości. Nakaz ten uprawomocnił się co do głównego wykonawcy. Natomiast, inwestor wniósł od tego nakazu sprzeciw, domagając się oddalenia powództwa. Wskazał, że uiścił całość należnego wynagrodzenia głównemu wykonawcy. Nadto, zarzucił, że brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa, skoro powód dysponuje już tytułem egzekucyjnym przeciwko spółce głównemu wykonawcy. W toku procesu powód wyegzekwował od głównego wykonawcy należne wynagrodzenie, ale podtrzymał powództwo – wskazując, że pozwany odpowiada solidarnie i kwestionuje zasadę swojej odpowiedzialności. Uniemożliwia to cofnięcie pozwu.

Oceń stanowiska stron i zaproponuj rozstrzygnięcie.

2. Spółka „O.” S.A. jest producentem proszku do prania „X.”. Udział tego proszku w rynku proszków do prania w Polsce przekracza 30% w ujęciu ilościowym. W kilku ogólnopolskich gazetach zamieszczone zostały reklamy proszku D., wskazujące, iż posiada on większą o 40% skuteczność w usuwaniu wszystkich plam niż „inne popularne proszki”. Co więcej, kolorowe tkaniny po 100 praniach zachowują kolor w większym stopniu niż w przypadku „konkurencyjnych proszków”. Według spółki „O.”, reklamy te zawierają nieprawdziwe informacje, ponieważ według badań przeprowadzonych przez spółkę proszek ten ma tylko o 20% większą skuteczność w usuwaniu niektórych plam niż proszek „X.”. Poza tym, po 100 praniach w proszku „X.” i D. kolorowe tkaniny wyglądają tak samo.

Jakie roszczenia przysługują spółce „O.”?

3. W. sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od G.M. kwoty 150.000 zł na podstawie weksla wystawionego przez pozwanego. Powodowa spółka podniosła, że nabyła w drodze indosu wypełniony weksel własny pozwanego, płatny w terminie 14 dni od okazania. Weksel ten, niezupełny w chwili wystawienia, został wypełniony przez Bank G. S.A., a następnie indosowany na rzecz S.L., który z kolei indosował go na rzecz powoda G.M. w zarzutach od nakazu zapłaty wniósł o uchylenia nakazu i oddalenie powództwa. Zarzucił, że powód przy nabyciu weksla dopuścił się rażącego niedbalstwa lub pozostawał w złej wierze, co umożliwia w świetle treści art. 10 i 17 Prawa wekslowego podniesienie zarzutów ze stosunku podstawowego. Zła wiara polegała na nabyciu weksla od S.L., który w chwili indosowania weksla przebywał w zakładzie karnym, odbywając karę za popełnienie przestępstwa, polegającego na przerobieniu innego weksla. Nie był więc osobą wiarygodną. Według pozwanego, bank nie był natomiast uprawniony do wypełnienia weksla, ponieważ zabezpieczony nim kredyt został spłacony. Pozwany przedstawił dowód spłaty kredytu.

Oceń zasadność zarzutów pozwanego.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 35

1. PHU „PM.” sp. z o.o. wniosło o zasądzenie od J.K. kwoty 395.000 zł tytułem naprawienia szkody. Pozwany zobowiązał się naprawić konstrukcję dachu hali, będącej własnością powoda. Naprawa była konieczna ze względu na zły stan techniczny dachu. Prace miały zostać zakończone przez pozwanego w dniu 14.12.2013, natomiast w dniu 12.12.2013 miała miejsce katastrofa budowlana, polegająca na zawaleniu się części remontowanego dachu. W wyniku tego zdarzenia zniszczeniu uległy, oprócz elementów konstrukcji dachu także przechowywane w magazynie towary. Pozew obejmuje kwotę 98.000 zł wypłaconego pozwanemu wynagrodzenia, kwotę 128.000 zł kosztów naprawy dachu i kwotę 169.000 zł tytułem odszkodowania za zniszczone towary.

J.K. wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił, że decyzję o zakresie i sposobie przeprowadzenia wykonanych prac podjęła strona powodowa, zlecając remont. Według pozwanego, taki sposób remontu był zgodny z zasadami sztuki budowlanej i adekwatny do stanu technicznego budynku. Bezpośrednimi przyczynami zawalenia się dachu były: zły stan techniczny budynku oraz nagłe opady śniegu, połączone z wiatrem. W ocenie pozwanego, powodowa spółka nie usunęła z dachu – mimo istnienia takiego obowiązku – nadmiaru zalegającego na nim lodu i śniegu.

Oceń stanowiska stron. Dokonaj analizy podstaw prawnych odpowiedzialności pozwanego.

2. Pozwem z dnia 30.10.2014 A.K. wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały powziętej w dniu 26.06.2014 przez walne zgromadzenie wspólników spółki akcyjnej pod firmą „E.”, w części dotyczącej ustalenia dnia dywidendy na dzień 30.12.2014. Powód zarzucił, że przy podejmowaniu ww. uchwały doszło do naruszenia art. 402 § 2 k.s.h., ponieważ w ogłoszeniu o walnym zgromadzeniu nie zostało wskazane, iż porządek obrad będzie obejmował powzięcie uchwały o przesunięciu dnia dywidendy. Spółka wniosła o oddalenie powództwa. Zdaniem pozwanej, porządek obrad przedstawiony w ogłoszeniu były wystarczająco szczegółowy. Żaden przepis k.s.h. nie nakłada obowiązku wskazania w porządku obrad uchwały o ustaleniu dnia dywidendy, wystarczające jest wskazanie, że przewidziane jest podjęcie uchwały o podziale zysku. Uchwała o ustaleniu dnia dywidendy dotyczy bowiem przeznaczenia zysku za dany rok obrotowy. Co więcej, nawet, gdyby przyjąć, iż miały miejsce uchybienia proceduralne w zwołaniu walnego zgromadzenia, to uchybienia te nie miały wpływu na treść zaskarżonej uchwały.

Oceń zasadność powództwa.

3. Bank R. udzielił S.P. pożyczki w kwocie 20.000 zł. Zabezpieczeniem pożyczki był weksel wypełniony na kwotę 40.000 zł. Bank wniósł przeciwko S.P. pozew o zapłatę kwoty 27.000 zł, dołączając do pozwu ww. weksel. W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił, że weksel jest nieważny, ponieważ podpis złożony na wekslu jest nieczytelny, a z treści weksla nie wynika, kto go podpisał. W odpowiedzi bank wskazał, że ważność weksla na tym etapie postępowania nie ma znaczenia, ponieważ spór dotyczy stosunku podstawowego. Istotne jest zatem tylko to, że pozwany nie spłacił udzielonej pożyczki.

Oceń stanowiska stron.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 38

1. Na potrzeby wyposażenia warsztatu samochodowego P.M. zakupił używany podnośnik hydrauliczny. W zamówieniu skierowanym do zajmującej się pośrednictwem w obrocie takimi urządzeniami spółki z o.o. „DS” P.M. określił, że podnośnik ten ma być zdolny do uniesienia samochodów o masie do 3,5 tony. Spółka „DS” dostarczyła podnośnik, wyprodukowany w 2006. Sprzedawca zapewnił „1 rok bezawaryjnego działania podnośnika”. W dniu 18.07.2014 strony podpisały umowę sprzedaży. P.M. zapłacił całą cenę w kwocie 68.700 zł. Po zamontowaniu i uruchomieniu podnośnika w dniu 5.02.2015 okazało się, że podnośnik ma maksymalną nośność 2,5 tony. P.M. zwrócił się do sprzedawcy o wymianę podnośnika. Spółka „DS” wskazała, że wymiana nie jest możliwa, ponieważ nie dysponuje odpowiednim podnośnikiem, ale zaproponowała obniżenie ceny, wskazując, że podnośnik jest wystarczający do obsługi samochodów osobowych. Zarzuciła, że tego rodzaju wadę należało zgłosić bezpośrednio po zakupie. P.M. podniósł, że dopiero uruchomienie podnośnika pozwoliło na stwierdzenie, jaką ma faktyczną nośność, a to było możliwe dopiero po zakończeniu budowy warsztatu, co miało miejsce w dniu 31.01.2015. Wyjaśnił, że zajmuje się serwisem samochodów dostawczych, których masa z reguły przekracza 2,5 tony.

Oceń stanowiska stron.

2. W umowie o wykonanie robót budowlanych strony zastrzegły karę umowną za zwłokę w wykonaniu umowy w wysokości 0,5 % wynagrodzenia za każdy dzień zwłoki. Termin wykonania prac określono na 30.06.2011. Wynagrodzenie ryczałtowe w kwocie 100.000 zł zostało uiszczone z góry. Faktycznie odbiór prac miał miejsce w dniu 2.01.2012. Inwestor G.D. naliczył karę umowną za okres od dnia 1.07.2011 do dnia 1.01.2012 za 185 dni w wysokości 90,25% wynagrodzenia i wystąpił w dniu 30.12.2013 do sądu z powództwem o zapłatę tej kwoty. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc jedynie zarzut przedawnienia. G.D. wskazał jednak, że kara umowna za zwłokę jest świadczeniem o charakterze okresowym i nie uległa jeszcze przedawnieniu.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. W dniu 28.05.2014 zgromadzenie wspólników spółki z o.o. M. podjęło uchwały: nr 2 o zatwierdzeniu sprawozdania zarządu z działalności spółki za rok 2013, nr 3 o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego spółki za rok 2013 oraz nr 11 dotyczącą ustalenia wynagrodzenia prezesa zarządu na kwotę 850.500 zł brutto rocznie. Za przyjęciem każdej z ww. uchwał oddano 4.195 głosów, a przeciwko – 4.125 głosów. T.W. głosował przeciwko wszystkim przedmiotowym uchwałom i zażądał zaprotokołowania sprzeciwu odnośnie każdej z nich. W dniu 27.08.2014 T.W. wniósł powództwo o uchylenie tych uchwał. Podniósł, że zaskarżone uchwały są sprzeczne z dobrymi obyczajami, godzą w interes spółki i mają na celu pokrzywdzenie powoda. Wskazał, iż uchwały te nie zostały uzasadnione, co uniemożliwia zweryfikowanie zasadności przedmiotowych uchwał. Narusza to dobre obyczaje. Zakwestionował również „zasadność ekonomiczną i gospodarczą celowość podjęcia uchwał”.

Oceń zasadność powództwa.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 39

1. T.R. prowadzący prace remontowe w budynku biurowym zakupił od spółki z o.o. P. 16 drzwi w cenie 3.800 zł za sztukę. Wraz z drzwiami została wydana dwuletnia gwarancja producenta A. Po zamontowaniu drzwi, ale jeszcze w trakcie prac okazało się, że 4 drzwi uległy wykrzywieniu. W odpowiedzi na zgłoszenie wady spółka P. poinformowała, że T.R. powinien zwrócić się z roszczeniami do gwaranta.

T.R. wniósł przeciwko spółce P. pozew o zapłatę kwoty 15.200 zł, tytułem zwrotu uiszczonej ceny. Powód podniósł, że sprzedawca odmówił wykonania naprawy lub wymiany zakupionego sprzętu na nowy wolny od wad, co uzasadnia domaganie się zwrotu ceny.

Sąd powództwo oddalił, uznając, że powód mógłby dochodzić zwrotu ceny, tylko wówczas, gdyby skutecznie odstąpił od umowy. Brak jednak takiego oświadczenia. Co więcej, w chwili zamontowania drzwi w remontowanym budynku stały się one częścią składową nieruchomości i przestały być własnością powoda. Powód nie może więc odstąpić od umowy również dlatego, że nie mógłby zwrócić drzwi pozwanemu.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

2. Spółka z o.o. „S” pozwała L.S. jako jednego ze współników spółki cywilnej o zapłatę kwoty 30.900 zł z tytułu kary umownej przewidzianej w łączącej spółki umowie o roboty budowlane. Kara została naliczona za zwłokę w zakończeniu robót. Prace miały zakończyć się 15.02.2014, a zakończyły się 30.03.2014.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że zwłoka nastąpiła z przyczyn od wykonawcy niezależnych (ujemne temperatury i opady śniegu), zaś powód nie wykazał okoliczności przeciwnej, tj. nie przedstawił dowodu, że prace mogły zostać zakończone w terminie. Powód powinien zdawać sobie sprawę z ryzyka prowadzenia robót zimą. Ponadto pozwany podniósł, że powód nie wykazał żadnej szkody, którą poniósł w związku z zaistniałym opóźnieniem. Zarzucił również, że w sprawie tej powinni być pozwani wszyscy współnicy spółki cywilnej, która była stroną umowy i tym samym po stronie pozwanej występuje brak legitymacji biernej.

Oceń stanowisko pozwanego. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. Z.I. wniósł pozew przeciwko „C” S.A. o zapłatę kwoty 100.000 zł. Powód podniósł, że strony łączyła ustna umowa, w ramach której zobowiązał się doprowadzić do zawarcia przez spółkę „C” umowy z głównym wykonawcą odcinka autostrady. Umowa ta miała obejmować dostawy cementu na budowę. Ustalono wynagrodzenie dla Z.I. na kwotę 100.000 zł. Umowa dostawy została zawarta i spółka „C” w okresie budowy dostarczała cement na budowę.

Pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że główny wykonawca nie zapłacił za część dostaw w łącznej kwocie 285.981 zł. Sprawa o zapłatę tej kwoty przeciwko inwestorowi w chwili obecnej toczy się w sądzie. Według spółki „C” uzgodniono, że Z.I. będzie odpowiadał za spełnienie świadczenia przez głównego wykonawcę. W związku z tym, spółka „C” podniosła zarzut potrącenia kwoty 100.000 zł – tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie zobowiązania przez Z.I.

Powód zaprzeczył, jakoby zobowiązał się wziąć odpowiedzialność za spełnienie świadczenia przez głównego wykonawcę.

Oceń charakter umowy łączącej Z.I. i spółkę „C” oraz stanowisko pozwanego.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 40

1. Sąd oddalił powództwo STM sp.j. przeciwko K.L. o zapłatę. Strony zawarły umowę o dzieło, w ramach której pozwany zobowiązał się wykonać w garażu budynku, należącego do powoda, posadzkę żywiczną, trójwarstwową w kolorze szarym. Pracownicy pozwanego uprzedzili T.M. (wspólnika spółki), że nie da się wykonać posadzki o gładkiej powierzchni, jeżeli wylewka betonowa w garażu jest złej jakości. Po wyszlifowaniu podłoża pracownicy pozwanego wylali trzy warstwy żywicy. T.M. był obecny w trakcie wykonywania tych prac i nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń. Po zakończeniu prac 16.09.2014 powód zapłacił kwotę 36.613 zł. Pismem z dnia 10.12.2014 r. powód wezwał pozwanego do usunięcia wad posadzki, z zagrożeniem, że po upływie terminu do usunięcia wad – odstąpi od umowy. Według Sądu, powód nie mógł skutecznie odstąpić od umowy, ponieważ wykonana posadzka nie ma wad istotnych. Została wykonana zgodnie z umową, która dotyczyła tylko wykonania „3-warstwowej posadzki żywicznej”. W szczególności, pozwany nie miał obowiązku wyrównania betonowego podłoża i przystępując do prac „opierał się na zapewnieniu powoda ..., że beton jest dobrej jakości”. Sąd przyjął, że wykonana „posadzka nadaje się do eksploatacji”, a powód tylko „ze względów estetycznych nie odebrał tej pracy”.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

2. W trakcie pobytu na wspólnym urlopie dwóch wspólników „P.” sp. z o.o., posiadających łącznie 95% udziałów w spółce postanowiło odwołać jednego z dwóch członków zarządu – trzeciego wspólnika J.S., posiadającego 5% udziałów. Wspólnicy sporządzili odręcznie dokument o treści: „Odwołujemy z zarządu w spółce P. naszego wspólnika Pana J.S.” i złożyli pod nim podpisy. Przesłali ten dokument do spółki faksem. Po zapoznaniu się z jego treścią, J.S. wytoczył powództwo o ustalenie nieistnienia tej uchwały, podnosząc, że z uwagi na brak zwołania zgromadzenia wspólników nie można przyjąć, że doszło do podjęcia jakiegokolwiek czynności prawnej. Nawet, gdyby przyjąć, iż odbyło się zgromadzenie wspólników, to J.S. nie został o nim w żaden sposób zawiadomiony.

W odpowiedzi na pozew spółka wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że J.S. jako odwołany członek zarządu nie ma legitymacji do występowania z powództwem o ustalenie nieistnienia uchwały. Nadto, niezawiadomienie J.S. o zgromadzeniu wspólników nie mogło mieć żadnego znaczenia dla podjętej uchwały, ponieważ J.S. „i tak zostałby przegłosowany”. Jednocześnie przyznano, że oryginał dokumentu obejmującego oświadczenie wspólników zaginął.

Zaproponuj rozstrzygnięcie.

3. J.B. w dniu 11.05.2015 zakupił od D.H. za kwotę 46.000 zł używaną pompę do betonu. Strony podpisały umowę, a J.B. uiszczył zaliczkę w kwocie 20.000 zł. Strony uzgodniły, że pompa zostanie odebrana z terenu zakładu D.H. w dniu 13.05.2015, a pozostała część ceny zostanie uiszczona do dnia 31.05.2015. W nocy z 12 na 13 maja pompa została skradziona. D.H. wezwał J.B. do zapłaty. J.B. odmówił. D.H. wniosł pozew do Sądu o zapłatę. J.B. wniosł pozew wzajemny domagając się zwrotu uiszczonej zaliczki w podwójnej wysokości ewentualnie wydania innej pompy o podobnych parametrach.

Przeanalizuj żądania stron. Zaproponuj rozstrzygnięcie.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 41

1. Powód T.-Leasing S.A. wniósł pozew przeciwko syndykowi masy upadłości spółki z o.o. K. o wyłączenie z masy upadłości 2 pras hydraulicznych. Strony łączyła umowa leasingu tych maszyn. W dniu 9.04.2014 ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku korzystającego – spółki K. Wobec nieuiszczenia rat leasingowych, po uprzednim wezwaniu syndyka do zapłaty tych rat, powód (finansujący) T.-Leasing S.A. wypowiedział umowę i zażądał wydania maszyn. Syndyk odmówił wskazując, że maszyny te są konieczne dla kontynuowania działalności gospodarczej upadłego, a postanowieniem z dnia 9.10.2014 sędzia-komisarz oddalił wniosek powoda o wyłączenie pojazdów z masy upadłości.

Sąd uwzględnił powództwo i stwierdził, że przepisy p.u.n. nie stoją na przeszkodzie wypowiedzeniu umowy, jeżeli upadły nie wykonuje świadczeń wzajemnych.

W apelacji syndyk zarzucił, że treść art. 114 p.u.n. jednoznacznie wskazuje, że tylko syndyk w takim wypadku może wypowiedzieć umowę leasingu.

Oceń zasadność apelacji.

2. AX sp. z o.o. w dniu 3.06.2015 wniosła przeciwko A.B. pozew o zapłatę kwoty 14.910 zł. Powód wskazał, że strony w dniu 7.01.2015 pozwany zamówił materiały biurowe. W dniu 13.01.2015 pozwany odebrał zamówiony towar. Strony postanowiły, że płatność nastąpi do dnia 31.03.2015. W dniu 24.04.2015 pozwany zwrócił odebrane materiały bez wyjaśnienia. Jako podstawę prawną powództwa, powód wskazał art. 471 k.c., twierdząc, że na skutek niewykonania przez pozwanego umowy (niezapłacenia ceny) poniósł szkodę.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że zwrot zamówionych rzeczy powinien zostać potraktowany jako odstąpienie od umowy. Wskazał również, że odebrane materiały nie były zgodne z zamówieniem, czego nie zauważył przy odbiorze.

Sąd oddalił powództwo, uznając, że powodowi służy jedynie roszczenie o zapłatę ceny. Dopóki takie roszczenie może zostać zrealizowane, w majątku powoda nie powstaje szkoda. Sąd nie odniósł się do skuteczności odstąpienia od umowy.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. Wspólnicy spółki jawnej R.B., M.R. i T.W. wnieśli o wyłączenie ze spółki czwartego wspólnika – H.L. Powodowie wskazali, że spółka zajmuje się wykańczaniem domów jednorodzinnych „pod klucz” i opiera się na osobistej pracy wspólników – nie są zatrudniani pracownicy. Jako przyczynę wyłączenia powodowie wskazali ciężką chorobę H.L., która od 2 miesięcy uniemożliwia wspólnikowi wykonywanie pracy. H.L. wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że żądanie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, niemożność świadczenia pracy jest bowiem przez niego niezawiniona, a poza tym w ciągu 2 – 3 miesięcy powinien być zdolny do wykonywania pracy. W związku z niemożnością świadczenia pracy zgodził się również na zmianę umowy spółki, która zakładała równy podział zysku. Na okres niezdolności H.L. do pracy ustalono, że H.L. otrzyma 10% zysków, a pozostali trzej wspólnicy po 30%.

Oceń zasadność powództwa. Omów podstawy wyłączenia wspólnika spółki jawnej.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 42

1. Powód C.M. w dniu 30.04.2015 wniósł pozew przeciwko W.R. i K.Z., domagając się zapłaty solidarnie kwoty 680.000 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 2% od kwoty 200 tys. zł od dnia 2.05.2015. Do pozwu został załączony weksel wystawiony przez W.R. na kwotę „200 tys. zł + 2% ods. miesięcznie”, „płatny w rok po okazaniu”. Na odwrocie weksla znajduje się adnotacja „udzielam poręczenia” i podpis K.Z. Weksel został wystawiony w dniu 21.04.2005.

Do pozwu została również dołączona umowa pożyczki z dnia 21.04.2005 na kwotę 200.000 zł. Umowa została zawarta na 36 miesięcy. Określono w niej, że dającemu pożyczkę – C.M. należą się odsetki w kwocie 1,5% miesięcznie. Zabezpieczeniem umowy jest natomiast weksel wystawiony przez W.R. i poręczony przez K.Z.

Z treści uzasadnienia pozwu nie wynika, czy dochodzona nim kwota wynika z weksla, czy z łączącej strony umowy pożyczki. Mimo to Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, uwzględniając powództwo w całości.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwani wnieśli o uchylenie nakazu i oddalenie powództwa, zarzucając, że weksel nie został im nigdy przedstawiony do zapłaty w związku z tym wiarygodność wekslowa nie stała się wymagalna. Nadto, z uwagi na nieprzedstawienie weksla wierzyciel nie był uprawniony do naliczania odsetek za opóźnienie w wysokości 2% miesięcznie. Przyznali, że nie spłacili pożyczki, ale zarzucili, że roszczenia z umowy i weksla uległy już przedawnieniu.

Oceń stanowisko pozwanych. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. Spółka z o.o. H. wniosła przeciwko S.L. pozew o zasądzenie kwoty 12.780 zł tytułem zapłaty ceny za dostarczone S.L. części samochodowe. Części te zostały nadane do S.L. przesyłką kurierską. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że skierowana do niego przesyłka zaginęła, wobec czego odmówił zapłaty.

Z kolei powód wskazał, iż ryzyko zaginięcia przesyłki obciąża odbiorcę. Spółka H. zaproponowała także przelew wiarygodności o odszkodowanie wobec przewoźnika na rzecz S.L.

Oceń stanowiska stron.

3. W umowie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wspólnicy postanowili, że członkowie zarządu powoływani są przez radę nadzorczą. W dniu 13.05.2015 odbyło się zgromadzenie wspólników, na którym podjęto uchwałę o odwołaniu 3 z 4 członków rady nadzorczej. Wyznaczono jednocześnie kolejne zgromadzenie na dzień 27.08.2015 w celu wyboru nowych członków rady nadzorczej. W dniu 18.05.2015 jeden z odwołanych członków rady nadzorczej wniósł do sądu pozew o uchylenie ewentualnie stwierdzenie nieważności uchwał podjętych na zgromadzeniu w dniu 13.05.2015, wnosząc jednocześnie o udzielenie zabezpieczenia przez wstrzymanie wykonania uchwał.

Jedyny nieodwołany członek zarządu w dniu 30.07.2015 odwołał zarząd spółki i powołał jako członków zarządu 3 odwołanych członków rady nadzorczej. W dniu 6.08.2015 Sąd wydał postanowienie, w którym wstrzymał wykonanie uchwał z dnia 13.05.2015. Na zgromadzeniu w dniu 27.08.2015 nie podjęto żadnej uchwały.

Wyjaśnij sytuację organów spółki i wskaż osoby uprawnione do reprezentacji.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 43

1. Inwestor „SPI” sp. z o.o. zamierzający wybudować osiedle mieszkalne składające się z 4 budynków, zlecił pracowni architektonicznej A. sp.j. wykonanie kompletnego projektu architektonicznego osiedla. Pracownia przekazała projekt całego osiedla inwestorowi w dniu 17.01.2013. Wykonawca „B.” S.A. otrzymał projekt od inwestora 19.01.2013. Po rozpoczęciu budowy pracownicy wykonawcy zauważyli, że stropy w jednym z dziesięciopiętrowych budynków uginają się pod ciężarem człowieka. Nie zawiadomiono jednak o tym fakcie inwestora i kontynuowano budowę. W trakcie odbioru inwestor stwierdził, iż stropy w tym budynku uginają się w sposób widoczny pod ciężarem człowieka. Inspektor nadzoru w notatce stwierdził, że „sprężynują jak trampolina”. Powołana przez inwestora, pracownię A. i wykonawcę komisja stwierdziła, że przyczyną takiego stanu rzeczy jest błąd w projekcie pracowni A. Inwestor po poprawieniu konstrukcji stropów wniósł o zasądzenie kwoty 2,6 mln zł (kosztów wykonanych prac) solidarnie od wykonawcy i pracowni A. Wykonawca zarzucił, że w takim wypadku nie ponosi odpowiedzialności, ponieważ przyczyną szkody jest błąd w projekcie, a nie błąd wykonawczy. Natomiast, A. podniosła, że gdyby wykonawca zawiadomił inwestora od razu po zauważeniu problemu, koszty prac naprawczych byłyby zdecydowanie mniejsze. Poza tym inwestor przyczynił się do powstania szkody, ponieważ nie sprawdził projektu.

Oceń stanowisko pozwanych i zaproponuj rozstrzygnięcie.

2. N.Ł. łączy z Towarzystwem Ubezpieczeń Na Życie H. S.A. umowa agencji. W umowie zastrzeżono, że agent otrzymuje prowizję w wysokości 50% składek należnych od ubezpieczonego przez pierwszy rok umowy ubezpieczenia zawartej za pośrednictwem agenta, niezależnie od tego, czy składki są płatne co miesiąc, czy też jednorazowo. Nadto, postanowiono, że agent zwraca otrzymaną prowizję, jeżeli umowa ubezpieczenia zostanie rozwiązana przed upływem roku od jej zawarcia z przyczyn leżących po stronie ubezpieczonego, w szczególności z uwagi na nieopłacanie składek. TU H. wniosło pozew o zapłatę z tytułu zwrotu prowizji otrzymanej za zawarcie umowy, która została wypowiedziana ubezpieczonemu z uwagi na nieopłacanie składek. Ubezpieczony nie zapłacił ostatniej, dwunastej składki, co dało podstawę do wypowiedzenia umowy. Pozwana N.Ł. wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że postanowienia umowne w zakresie zwrotu prowizji są sprzeczne z art. 761⁷ k.c. Agent nie otrzymuje bowiem dodatkowego wynagrodzenia, a przyjmuje odpowiedzialność za spełnienie świadczenia przez ubezpieczonego.

Zaproponuj rozstrzygnięcie.

3. Sąd upadłościowy umorzył postępowanie upadłościowe obejmujące likwidację majątku spółki jawnej „C.R. i wspólnicy”. Wierzyciele zostali zaspokojeni w niewielkim stopniu. Dwa lata po umorzeniu postępowania, jeden ze wspólników spółki – S.R. złożył wniosek o umorzenie zobowiązań upadłego. We wniosku podniósł, że dochodzenie przez wierzycieli zobowiązań spółki od niego jako wspólnika w sytuacji, będzie niesprawiedliwe, ponieważ spółka została zadłużona i doprowadzona do upadłości przez pozostałych wspólników.

Oceń zasadność wniosku. Omów przesłanki umorzenia zobowiązań upadłego.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 44

1. M.R. do dnia 14.10.2013 r. pełnił funkcję prezesa zarządu w spółce z o.o. „K.”. Natomiast, W.G. był członkiem rady nadzorczej tej spółki do 14.10.2013 i jednocześnie był jednym ze współników spółki. W dniu 10.10.2013 została zawarta umowa sprzedaży pomiędzy spółką „K.” reprezentowaną przez W.G., a kupującym M.R. prowadzącym działalność gospodarczą. Według umowy spółki, spółkę w umowach z członkami zarządu reprezentuje rada nadzorcza. M.R. odebrał zakupione maszyny, ale nie uiszczył ceny w kwocie 478.998 zł.

Spółka „K.” w dniu 4.08.2015 wniosła pozew o zapłatę, domagając się zasądzenia ww. kwoty. Pozwany, nie kwestionując odebrania od spółki przedmiotu umowy, wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że umowa sprzedaży jest nieważna. Przy zawieraniu tej umowy spółka była bowiem nienależycie reprezentowana. Podniósł również zarzut przedawnienia.

Sąd uwzględnił powództwo, stwierdzając, że nie może być skuteczne nadużywanie zarzutu nieważności umowy w oparciu o art. 210 § 1 k.s.h. przez podmiot, który w wyniku kwestionowanej w ten sposób czynności prawnej odniósł korzyść w postaci świadczenia ze strony spółki, a powołuje się na nieważność kontraktu, by uchylić się od spełnienia swego równoważnego świadczenia wzajemnego. Prowadziłoby to rozstrzygnięcie sądowych sprzecznych z zasadami sprawiedliwości i promowałoby zachowania nieetyczne w stosunkach gospodarczych.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

2. DW sp.j. zamówiła w spółce „TL” S.A. wykonanie linii produkcyjnej do pakowania do butelek PET napojów gazowanych. Z uwagi na zobowiązania wobec swoich kontrahentów spółka DW oczekiwała dostarczenia linii o określonej wydajności, mierzonej liczbą możliwych do napełnienia w ciągu godziny butelek. Stosowny zapis znalazł się w umowie stron. Spółka „TL” wytworzyła, dostarczyła i zmontowała zamówioną linię. Mimo kilkakrotnych poprawek linia osiągnęła jedynie 70% zakładanej wydajności. Po 5 wezwaniu do wykonania naprawy, spółka „TL” poinformowała, że konieczna jest wykonanie specjalistycznej usługi, którą może wykonać jedynie producent podzespołów użytych do wykonania linii.

Spółka DW odstąpiła od umowy i zażądała zwrotu uiszczonej kwoty 298.000 zł, a także odszkodowania w kwocie 200.000 zł. Wskazała, że wobec niewykonania w terminie 2 umów, spowodowanego niedostateczną wydajnością linii została zmuszona do zapłaty kar umownych po 100.000 zł. Zdaniem spółki „TL” odstąpienie jest nieskuteczne, ponieważ linia produkcyjna może być wykorzystywana.

Oceń stanowiska stron.

3. „P” S.A. zajmująca się dostarczaniem przesyłek kurierskich zawarła z K.T., prowadzącym sklep internetowy umowę, w której zobowiązała się dostarczyć każdą przesyłkę „następnego dnia roboczego po nadaniu”. Reklamując swoją działalność K.T. informował, że sklep dostarcza przesyłki w 24h. W związku z dostarczeniem 12 kolejnych przesyłek po 2 – 3 dniach od ich nadania, K.T. odmówił zapłaty wynagrodzenia za te przesyłki, podnosząc, że spółka „P” nie wykonała zobowiązania.

Oceń stanowisko K.T. Wyjaśnij różnicę między niewykonaniem a nienależytym wykonaniem zobowiązania.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 46

1. Postanowieniem z dnia 14.10.2014 Sąd oddalił wniosek S.P., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „S.P. Usługi Finansowe”. Podstawą oddalenia wniosku był art. 13 ust. 1 p.u.n. Postanowienie uprawomocniło się.

W dniu 8.01.2015 S.P. złożył wniosek o ogłoszenie upadłości, jako osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą. Wyjaśnił, że nadal prowadzi działalność gospodarczą. Podniósł, że posiada jednego wierzyciela wobec, którego nie wykonuje zobowiązań, tj. Bank R. W banku tym S.P. w 2008 r. zaciągnął kredyt mieszkaniowy denominowany we frankach szwajcarskich. W chwili obecnej zadłużenie z tytułu tego kredytu wynosi około 1.380.000 zł i dwukrotnie przewyższa wartość mieszkania.

Sąd uwzględnił wniosek, wskazując, że zgodnie z art. 419¹ p.u.n. przepisy o tzw. upadłości konsumenckiej stosuje się wobec osób fizycznych, których upadłości nie można ogłosić zgodnie z przepisami działu II tytułu I części pierwszej. Skoro wniosek S.P. został w 2014 r. oddalony z uwagi na brak majątku, to oznacza, że dłużnik jest osobą, wobec której nie można ogłosić upadłości „zwykłej”.

Oceń argumentację sądu. Omów podstawy ogłoszenia upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej.

2. Inwestor zlecił P.T., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą „Drwal – wycinka drzew” przygotowanie placu budowy przez wycięcie znajdujących się na nim drzew. W trakcie przeprowadzania prac P.T. został przygnieciony drzewem i poniósł śmierć. P.T. był ubezpieczony od następstw nieszczęśliwych wypadków w Towarzystwie Ubezpieczeń „C.” S.A., które wypłaciło uposażonej żonie odszkodowanie w kwocie 200.000 zł. Następnie, Towarzystwo Ubezpieczeń na podstawie art. 828 k.c. wystąpiło z regresem przeciwko inwestorowi, wskazując jako podstawę odpowiedzialności art. 429 k.c. Zdaniem powoda, inwestor nie zabezpieczył odpowiednio prac prowadzonych przez P.T. i nie sprawdził, czy P.T. posiada odpowiednie umiejętności, uprawnienia i sprzęt do wykonania zlecenia.

Inwestor wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że art. 429 k.c. nie może stanowić podstawy odpowiedzialności w wypadku wyrządzenia szkody przez sprawcę zdarzenia szkodzącego – samemu sobie.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. Sąd wydał nakaz zapłaty w oparciu o weksel własny wystawiony w dniu 14.04.2003 przez spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością B. na kwotę 133.000 zł, opatrzony datą płatności w postaci adnotacji: „3 lata od dnia wystawienia”. Weksel został podpisany przez dwóch członków zarządu: T.L. i K.R. Zobowiązanie wekslowe nie zostało ujawnione w księgach rachunkowych spółki. W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana spółka podniosła zarzut nieważności weksla. Sąd ustalił, że weksel został faktycznie wystawiony 14.04.2013. Członkowie zarządu wyjaśnili, że data wystawienia weksla została wpisana omyłkowo. Sąd utrzymał nakaz zapłaty w mocy, przyjmując, że nie jest możliwe odmienne ustalenie daty wystawienia weksla, skoro data ta wynika wprost z dokumentu. Sąd wskazał też, że T.L. i K.R. zarówno w 2003 r., jak i w 2013 r. byli członkami zarządu spółki B. Z tego względu faktyczna data wystawienia weksla nie ma znaczenia dla istnienia zobowiązania wekslowego.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 47

1. M.P. wniósł w dniu 17.07.2015 pozew o stwierdzenie nieważności wszystkich uchwał walnego zgromadzenia wspólników spółki akcyjnej „P.” podjętych w dniu 26.02.2015. Powód będący akcjonariuszem zarzucił, że zgromadzenie zostało wadliwie zwołane, ponieważ ogłoszenie o nim nie zostało zamieszczone w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, co przewiduje statut spółki. Mimo to stawiał się na zgromadzenie, głosował przeciw uchwałom i zażądał zaprotokołowania sprzeciwu. Za uchwałami głosowało około 70% akcjonariuszy. Nadto, powód zarzucił, że głosowanie nie było tajne, ponieważ odbywało się przy użyciu systemu liczącego głosy, oddawane za pomocą urządzeń wręczanych akcjonariuszom przy wejściu na salę, w której odbywało się zgromadzenie. Powołany w sprawie biegły sądowy stwierdził, że nie jest możliwe jednoznaczne stwierdzenie, czy osoby kontrolujące przebieg głosowania (członkowie zarządu) mogły ustalić, jak głosowali poszczególni akcjonariusze, ale nie można tego wykluczyć.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu. Omów podstawy stwierdzenia nieważności uchwały spółki akcyjnej.

2. Sąd oddalił powództwo MM. sp.j. przeciwko FG. S.A. o zapłatę kwoty 151.000 zł tytułem wynagrodzenia. Sąd ustalił, że zamontowany w zakładzie produkcyjnym FG. system poczty pneumatycznej nie dawał się w ogóle uruchomić, a zatem był dotknięty wadą istotną. Pozwany wzywał powoda do naprawienia systemu. Powód jednak nie dokonał naprawy, twierdząc, że system wymaga „kalibracji” i odpowiedniego ustawienia, ale takich usług powód nie świadczy, o czym uprzedzał przy zawarciu umowy. Wskazał spółkę, która może podjąć się takich czynności. W konsekwencji, pozwany odmówił zapłaty wynagrodzenia, twierdząc, że powód nie wykonał umowy, która zakładała dostarczenie i zmontowanie w pełni funkcjonalnego systemu. Sąd uznał, że pozwany odstąpił od umowy – odmawiając zapłaty wynagrodzenia. Skoro doszło do odstąpienia od umowy, to powodowi nie służy roszczenie o zapłatę wynagrodzenia.

Powód w apelacji zarzucił, że odmowa zapłaty wynagrodzenia nie może zostać uznana za odstąpienie od umowy, a pozwany może co najwyżej żądać obniżenia wynagrodzenia w związku z wadami dzieła. Poza tym zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 321 § 1 k.p.c., wskazując, że pozwany nie twierdził, że odstąpił od umowy. Sąd nie mógł zatem poczynić takiego ustalenia.

Oceń zasadność apelacji powoda.

3. W oparciu o weksel własny wystawiony przez J.G. sąd wydał nakaz zapłaty na kwotę 65.000 zł. W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany J.G. wskazał jedynie, że „kwota objęta wekslem nie jest powodowi należna”. Następnie pozwany podniósł zarzut nieważności weksla – podniósł, że weksel nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 101 prawa wekslowego w postaci nieoznaczenia daty i miejsca wystawienia weksla oraz niezamieszczenia w nim przyrzeczenia bezwarunkowego zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej. Sąd pozostawił te zarzuty bez rozpoznania, ponieważ uznał, że uległy one prekluzji na skutek niezgłoszenia ich w zarzutach od nakazu. W konsekwencji, utrzymał nakaz zapłaty w mocy.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 48

1. Inwestor SF sp.j. zlecił w dniu 1.03.2014 wykonawcy D.M. wykonanie drogi dojazdowej do hali produkcyjnej o długości 260 m. Uzgodniono wysokość wynagrodzenia na kwotę 340.000 zł. Umowa miała zostać wykonana do dnia 30.06.2014. W dniu 9.09.2014 wobec niezakończenia prac, których stopień zaawansowania spółka SF określiła na 50% inwestor odstąpił od umowy. Odmówił zapłaty wynagrodzenia.

W pozwie DM wniosła o zasądzenie kwoty 170.000 zł, stanowiącej równowartość połowy wykonanych prac. Świadczenie wykonawcy w umowie o roboty budowlane może być spełnione częściami, bez istotnej zmiany przedmiotu lub wartość, a zatem jest podzielne. Inwestor powinien zatem zapłacić za roboty wykonane. Zakwestionował również zasadność odstąpienia od umowy, podnosząc, że przyczyną opóźnienia w wykonaniu prac były trudne warunki pogodowe (obfite opady deszczu).

W odpowiedzi na pozew pozwana spółdzielnia zarzuciła, że przedmiot świadczenia w umowie o roboty budowlane jest niepodzielny, stanowiący z reguły rzecz oznaczoną co do tożsamości. Natomiast, odstąpienie od umowy wywołuje skutki *ex tunc* i stan taki jakby umowa nie została zawarta. Powód nie może domagać się wynagrodzenia, może natomiast zabrać wykorzystane materiały budowlane.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu. Omów skutki odstąpienia od umowy o roboty budowlane.

2. W jednoosobowej spółce z ograniczoną odpowiedzialnością B.-S. jedyny wspólnik i jedyny członek zarządu J.D. ma 9.000 udziałów o wartości 50 zł każdy. W dniu 24.03.2015 została podjęta uchwała o podwyższeniu kapitału zakładowego. J.D. objął dodatkowe 320 udziałów o wartości 50 zł. Tego samego dnia powołał jako prokurenta samoistnego J.K. W dniu 14.04.2015 r. J.D. sprzedał J.K. 4.700 udziałów w spółce B.-S. Następnie w dniu 29.05.2015 r. J.D. sprzedał J.K. pozostałe 4.620 udziałów.

W dniu 6.06.2015 został złożony wniosek o wpis do KRS: 1) podwyższenia kapitału zakładowego, 2) J.K. jako prokurenta oraz 3) J.K. jako jedynego wspólnika. Wniosek podpisał J.K.

Zaproponuj rozstrzygnięcie.

3. W umowie agencji zawartej w dniu 17.11.2010 przez K.P. (agenta) i „DOB” sp. z o.o. przyznane zostało agentowi prawo wyłączności w odniesieniu do obszaru Litwy, Łotwy i Estonii. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. W dniu 20.08.2013 K.P. dowiedział się, że 14.05.2013 spółka „DOB” zawarła umowę – z pominięciem agenta – ze spółką „T.” AB z siedzibą w Wilnie. W dniu 24.06.2015 K.P. wystąpił z powództwem przeciwko spółce „DOB” o zapłatę należnej prowizji w kwocie 43.760 euro, stanowiącej 5% wartości umowy między spółkami „DOB” i „T.” AB.

„DOB” wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia o zapłatę prowizji oraz ewentualny zarzut potrącenia kwoty 50.000 euro, stanowiącej odszkodowanie za nienależyte wykonanie zobowiązania. Kwota ta obejmuje wydatki poniesione przez „DOB” związane z zawarciem umowy. Według „DOB”, gdyby powód wykonywał swoje obowiązki należycie, nie byłoby potrzeby poniesienia tych kosztów.

Oceń stanowiska stron. Omów uprawnienia agenta wyłącznego.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 49

1. W dniu 26.11.2009 spółka z o.o. „R.” zawarła z J.K. umowę komisu. Na podstawie tej umowy J.K. przekazał spółce do sprzedaży rzeźbę, której wartość oszacowano na 200.000 zł. Ustalono prowizję w wysokości 5% ceny uzyskanej ze sprzedaży. Spółka „R.” zawarła z Towarzystwem Ubezpieczeniowym „A.” S.A. umowę ubezpieczenia „obiektów oddanych w komis”, również od kradzieży. Suma ubezpieczenia została określona na 2 mln zł. W dniu 31.12.2009 rzeźba została skradziona. Spółka „R.” w dniu 31.05.2010 wystąpiła do Sądu przeciwko ubezpieczycielowi „A.” z powództwem o zapłatę kwoty 200.000 zł. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że powód nie poniósł szkody i nie ma legitymacji czynnej w tej sprawie. Skradzione obrazy nie były bowiem własnością powoda. Umowa ubezpieczenia była umową na cudzy rachunek – uprawnionym do odszkodowania jest więc właściciel. W trakcie procesu rzeźba została odzyskana. Koszt naprawy uszkodzeń, powstałych w trakcie kradzieży został poniesiony przez spółkę „R.” i wyniósł 4.500 zł. Powód zmienił powództwo i wniósł o zasądzenie kwoty 40.000 zł tytułem utraty wartości rzeźby w związku z jej uszkodzeniem. Dopuszczony w sprawie biegły sądowy ustalił, że na dzień sporządzenia opinii, tj. 10.06.2015 rzeźba może zostać sprzedana za kwotę około 250.000 zł. Natomiast w 2009 r. – za około 120.000 zł. Zmiana ta wynika z tendencji rynkowych – wzrostu wartości tego rodzaju dzieł sztuki.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. „E.” S.A. zakupiła od CBD sp.j. 10 ton prętów zbrojeniowych o określonej średnicy i giętkości. Po odbiorze prętów zbadano losowo wybrane 20 sztuk z około 1.400 prętów. Wszystkie okazały się wadliwe w tym znaczeniu, że stal, z której je wykonano – wbrew deklaracji sprzedawcy miał większą giętkość (była zbyt miękka). Spółka „E.” odstąpiła od umowy, żądając zwrotu ceny w kwocie 24.500 zł. W odpowiedzi spółka CBD oświadczyła, że odstąpienie od umowy może nastąpić jedynie co do prętów wadliwych, a nie zostało wykazane, iż wszystkie pręty są wadliwe. Z kolei, zdaniem „E.” szkoda, o jakiej mowa w art. 565 k.c., to także ewentualna konieczność zbadania wszystkich 1.400 prętów. Koszt takiego badania wyniósłby około 14.000 zł.

Oceń stanowiska stron.

3. Sąd wydał nakaz zapłaty w oparciu o weksel własny wystawiony na zabezpieczenie roszczeń wynikających z łączącej strony umowy leasingu maszyny do pakowania ciastek. W chwili wystawienia weksel był niezupełny – brakowało kwoty i daty płatności. Weksel został wypełniony przez finansującego na kwotę 21.000 zł i opatrzony datą płatności 31.12.2014. W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany zakwestionował poprawność wypełnienia weksla. Przyznał, że na skutek trzymiesięcznego opóźnienia w płatności umowa leasingu została wypowiedziana ze skutkiem na dzień 31.12.2014. W dniu 08.01.2015 maszyna została przekazana finansującemu. Zarzucił, że zaległe raty leasingowe zostały przez niego uregulowane – dołączył dowód przelewu kwoty 21.000 zł, tj. za lipiec - wrzesień 2014. Sąd utrzymał nakaz zapłaty, wskazując, że to na pozwanym spoczywa ciężar wykazania, iż weksel został wypełniony niezgodnie z porozumieniem, a pozwany takich okoliczności nie wykazał.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.